

עיריית הרצליה

פרוטוקול

ישיבת מליאה מן המניין

מיום שלישי, כ"ג באלול תשפ"ה, 16/9/2025

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

עיריית הרצליה
פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין
מיום שלישי, כ"ג באלול תשפ"ה, 16/9/2025

חברים:

ראש העירייה	-	מר יריב פישר
חבר מועצה סגן ומ"מ קבוע לראש העירייה	-	מר איל פביאן
חברת מועצה וסגנית ראש העירייה	-	גב' דנה אורן-ינאי
חברת מועצה ומ"מ ראש העירייה	-	גב' גלילה יבין
חבר מועצה	-	מר עופר לוי
חבר מועצה	-	מר תומר וינר
חברת מועצה	-	גב' שירלי גדנר
חבר מועצה	-	מר דניאל צרטוק
חברת מועצה	-	גב' מאיה כץ
חבר מועצה	-	מר איתי צור
חבר מועצה	-	מר גונן לצטר
חברת מועצה	-	גב' עדי אולמרט
חבר מועצה	-	ד"ר דרור בן עמי
חבר מועצה	-	מר רפי חיים
חברת מועצה	-	גב' אתי נחום
חבר מועצה	-	מר צבי וייס
חבר מועצה	-	מר משה ועקנין

חסרים:

חברת מועצה	-	גב' ניבה בזיזנסקי
חברת מועצה	-	גב' פזית בכר

עיריית הרצליה
ישיבת מועצה מן המניין מיום 16.9.2025

- מר יונתן יעקובוביץ - חברת מועצה
- גב' ענת רודוניה - חברת מועצה

סגל:

- מר אלכס גולדשטיין - מנכ"ל העירייה
- רו"ח רוני חדד - גזבר העירייה
- מר יהודה בן עזרא - עוזר בכיר לראש העירייה

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול
2. עדכון רה"ע
3. שאילתות
4. הצעות לסדר
5. אישור תב"רים - 2025
6. העברת יתרת עודפים בתקציב הרגיל
7. דו"ח כספי שנתי מבוקר לשנת 2024
8. המלצות ועדת השמות
9. קריטריונים למלגות לתלמידי תואר ראשון
10. אישור התקשרות עם חברת מילה - המרכז המונטסורי לחינוך ולמנהיגות בישראל במסגרת מכרז מסגרת פומבי מס' 20-2025-23, למתן שירותי ליווי והדרכה לבית הספר המונטסורי
11. המלצות הועדה להעסקה נוספת
12. סלילת רחובות
13. שונות

1. אישור פרוטוקול

גב' רינה זאבי: אנחנו פותחים את ישיבת המועצה באישור פרוטוקול מס' 28 עם הערה קטנה. בסעיף מינויים יוסף, כי כל המינויים להנהלות התאגידים העירוניים כפופים לאישור ועדת המינויים כהגדרתם בתקנות העיריות, נציגי העירייה בתאגיד עירוני 2006. ראש העיר, עדכון בבקשה.

גב' רינה זאבי:

2. עדכון רה"ע

יריב פישר: כן. ערב טוב לכולם. כמה עדכונים. קודם כל, נתחיל בברכת איחולים ובריאות לגיו שלנו. אני יודע שהוא רואה את הישיבה. הוא ואימא שלך בערך רואים את זה ביוטיוב. אבל ג'ו, רק בריאות. ויש גיל שלא עולים על מקומות גבוהים. איפה מר וייס? תקשיב לזה, כן. די, יש גבול לגיל שצריך לטפס. היום היום הרשמי של תנועות הנוער, התחלה של תנועות הנוער כולן. מי שמרגיש את זה בבית, ההתרגשות. אצלי בבית הייתה המון התרגשות. זה המקום. ניבה, איפה? ניבה חסרה לי, אבל נעשתה כאן עבודה בשנה האחרונה, להוסיף עוד ועוד תנועות נוער. ראיתי מהחלון שלי את הנוער העובד, שזה לא היה מה שאני הייתי, איזה פעמיים בנוער העובד, דנה. ההתרגשות גדולה, ההפנינג גדול. כל תנועות הנוער. כנפיים של קרמבו, ה-ש"שים שנכנסו לעירייה. זו גם הזדמנות לעדכן. אנחנו מסתובבים בכל בתי הספר, ככה בפתיחת שנה עוברים אצל כולם. הגב שה-ש"שים נותנים לבתי הספר הוא מטורף. זה כסף גדול לשמוע את זה, שלא לדבר על החינוך המיוחד. זה נותן שם מענה מאוד,

מאוד גדול. אז כל מי שעבד בזה, באמת זה מחמם את הלב לראות. יש כאן המון ש"שים שנכנסו להרצליה. זה נותן לנו מעבר לערכים, לכח האדם, לביחד, אני מאוד, מאוד אוהב את זה. ואנחנו נמשיך ונוסיף עוד ועוד להרצליה. המכרז לפוד טראקים, והוא כבר בדרך. הראשון יצא, והאחרים יוצאים עוד. עוד הפעם, מבחינתנו זה לקהילה, לגינות ציבוריות, למקומות שיש בהם כשל שוק. מקומות שאין בהם בתי קפה. ולראות את הביחד הזה שקורה. גלעד, טקס עובדים מצטיינים, איפה אתה? גלעד שלנו, גלעד סורדו. אתמול היה טקס עובדים מצטיינים, וזה היה מבחינתי חגיגה מאוד גדולה, לראות בתקופה הזאת, אני חושב שזו הייחודיות של הרצליה, העובדים שלה, בסופו של דבר. גם היה מעולה, גם היה טעים. אבל אני רוצה לציין כאן 2 אנשים שמאוד חשוב לי לתת דגש. אחד, זה מי שמכיר את אמיתי ממפתן. 40 שנה מנהל, ובתחום. האיש, כשראיתי את הסרט, הייתם איתי שם. כשראיתי את הסרט, זה אין, אי אפשר לא להתרגש ולדמוע מכזה דבר. האיש פשוט שינה חיים, והציל חיים. יש לי גם משפחה ששם בבי"ס, אני מכיר את העבודה היסודית שנעשית שם. גאווה גדולה. ובאמת מגיע לו. והשם השני, יוסי עובדיה מסמדר, שגם יהודה, כמה שנים אמרת לי? 30 שנה בעיר. אלה דברים שלא רואים. עובד עם הנשמה, עם הלב. ומחמם את הלב לראות כזה דבר. ובכלל, אמרתי את זה גם אתמול, אני חוזר היום. זה ההבדל בינינו לערים אחרות. זה ההבדל. זה אנשים שלנו, הצוות שלנו. באמת, מזיעים, נותנים את הנשמה, ואנחנו מרגישים כמשפחה אחת. מעדכן על רמ"י. אחרי הרבה מאוד שנים, מה ששמעתי 15 שנים. הנושא היה קפוא. הגענו להסכם עם רמ"י לגבי המצוקים בעיר הרצליה. זה היה תקוע איפשהו תמיד בין מי אחראי על המצוקים, ומה

עושים, והרגשנו את זה בחוף הים. כלומר, מי שהגיע לחוף הכוכבים, לחוף הנפרד הדתיים, לחוף השרון, ועוד חופים, תמיד היה נראה כמו משהו משנות ה-70. וזה היה תקוע על האירוע הזה. אנחנו בקשרים מאוד טובים עם רמ"י. פרמנו את זה סוף כל סוף. החופים שקשור למצוקים, כי בעצם זאת הייתה נקודת מחלוקת בינינו לבינם, מי ייקח שם אחריות. ומצאנו כאן את הפתרון, וההסכם נחתם. ונוכל סוף כל סוף, אלכס, מתי זה קורה, השמשיות, להגיע לחופים, לתקן את השירותים. ואנחנו נוכל גם להראות שער שבונים כרגע 4 בתי מלון, גם נותנת שירות כהלכה.

סליחה, שאלה רק. זה אומר שתכנית חזית היס יכולה להתקדם? לא, לא קשור, לא קשור. זה משהו אחר לגמרי. זה אך ורק הסכם שאנחנו כל פעם רצינו לבנות עוד שירותים ועוד הצללה, וכל דבר היה תקוע בעניין הזה של ההסכם-

ד"ר דרור בן עמי:

יריב פישר:

...

לגמרי. הלאה. תכנית האקלים. הצגנו אותה כאן בגאווה. זו תכנית שאנחנו עושים ביחד עם נשיא מדינת ישראל. אומר פה בשקט, לא ציפיתי שיגיעו כל כך הרבה אנשים. הגיעו מאות אנשים. הייתה חוויה, דרור. כל הכבוד על כל הסיפור. עיריית הרצליה מובילה תכנית האקלים. היה השבוע עוד שיח ביחד עם דב חנין, וכל הצוות. ועיריית הרצליה מובילה. ולשמוע את זה שאנחנו הצגנו את זה ראשונים בארץ, עם כל החוסן שלנו. מרכזי האנרגיה והמחזור, וכל דבר שאנחנו רצים כאן קדימה בהרצליה לפני כולם, גאווה מאוד, מאוד גדולה. למדנו גם דברים שאנחנו נרצה לעשות ביחד עוד. כמו להביא כסף מהאיחוד האירופאי. מקווה שנצליח עדיין לדבר איתם, עם מה שקורה במדינה, אבל ערים אחרות כן מצליחות, ואנחנו נרצה לעשות עוד דברים, אבל

דנה אורן ינאי:

יריב פישר:

זו רק ההתחלה. נעבור הלאה. עדכון פתיחת שנת הלימודים. אני ארצה מגלילה כמה מילים, ומאלכס, ואז נוכל להתחיל את הישיבה. בבקשה.

גלילה יבין:

טוב. אז שנת הלימודים נפתחה. אני אגיד, כסדרה. ואני אגיד, היה לנו יום פתיחת לימודים נורמלי. שזה דבר שהיה מאוד חשוב להרבה מאוד תלמידים והורים ומורים. אם אתם זוכרים, שנת הלימודים הקודמת הסתיימה מספר ימים אחרי המלחמה עם אירן. וממש ראינו על הפנים של הילדים והמורים, והצוותים, כשביקרנו בבתי הספר, את הכמיהה הזאת לשגרה, ולנורמליות. אז האפשרות לפתוח את שנת הלימודים בצורה כזאת, היא הרבה מאוד הודות לצוותים שעבדו פה באמת בצורה אינטנסיבית במשך חודשים לפני כן. החל כמובן ממנהל החינוך, ששקד על כל נושא השיבוצים, שתמיד יש בשוליים אנשים שלא מרוצים משיבוץ. אבל בגדול, הם נענינו לעשרות אם לא יותר פניות פרטניות של תושבים ותושבות, כדי באמת לנסות לתת מענים לכל ילד וילדה, את המענה המיטבי לצורך שלו. דרך שת"פ עם מנהל התפעול. ופרויקט שיפוצי הקיץ המטורף שהיה פה. דגש, דיברנו על זה גם בישיבה הקודמת, אבל דגש על תאי שירותים, החלפה של מעל 400 תאי שירותים. החלה של מעל 400 מזגנים. אנחנו נגענו בתשתיות הבסיסיות ביותר של בתי הספר, כדי לייצר סביבות עבודה ולימודים נעימות. תאי שירותים כמו שהיו פה בעבר, שנראים כמו תא שירותים של תחנת דלק, לא יהיו בהרצליה. התלווה לזה תהליך חינוכי גם, כי אנחנו מאמינים שהכבוד לסביבה של התלמידים ושל הצוותים מייצר תחושת שייכות לבי"ס. ובכלל, כבוד לתהליך החינוכי. והנושא הזה בוא בראש מעייננו. ההיגינה והניקיון, והשמירה על סביבה נעימה. מבחינת איוש צוותים, אתגר שברחבי המדינה אתם

קוראים עיתונים, רואים חדשות. בת"א יש כ-60 גני ילדים שלא נפתחים. בהרצליה יש לנו איוש מלא של גננות. אין גן שלא נפתח. גם בבתי הספר, אנחנו הצלחנו לאייש, יחד עם כמובן הצוותים בבתי הספר. הנהלות בתי הספר שעבדו בזה כל הקיץ. זה לא פשוט, זה אתגר אמיתי שקיים בכל רחבי המדינה. ופה בהרצליה, אנשים פשוט רוצים לבוא לעבוד בזכות העבודה המצוינת שיש פה. אני אגיד עוד מילה על אמיתי ליפסמה, באמת שקיבל אתמול פרס מפעל חיים מעיריית הרצליה. ביי"ס מפתן ארז יושב בפינה של הפינה, בצנטרוס, ליד הפרש מרקט. ואנחנו שמנו אותו בחזית העשייה. כי באמת, מה שאמיתי עושה שם בבי"ס מפתן, זה ניסים ונפלאות. הוא פשוט מציל אדם, אדם, ילדה, ילדה, ילד, ילד. ועושה איתם תהליכים שהם אני לא רוצה להגיד נס, כי זה לא נס. זו עבודה קשה, מקצועית. ומה שהכי מאפיינת אותה, זה הצניעות שלו, והענווה שלו. והיה חשוב לנו לשים אותו באמת בקדמת הבמה, אותו ואת ההישגים שלו אתמול. זהו.

יריב, אפשר להגיד מילה קצרה, משפט? אני רוצה להזכיר שפתחנו שבוע שעבר את מעון היום לצרכים מיוחדים ע"ש-תמשיך, תמשים עם זה.

ד"ר דרור בן עמי:

יריב פישר:

ע"ש אילן גילאון. זה מעון יום טיפולי לגיל 21 ומעלה, לתושבים עם צרכים מיוחדים של הרצליה. ואז אם יש מקום, גם מהאזור. הוא ברמה הכי גבוהה שאני ראיתי בינתיים. מבחינת רמת גימור, שאף מקום פרטי לא מגיע אליה. אבל הוא מתוקצב לרוב ע"י המדינה, וטיפה ע"י ביטוח לאומי וקרן שלם. אז אני הייתי שם בדמעות, וגם אחרים, הורים אחרים היו שם בדמעות. ההורים והעירייה עובדים על הפרויקט הזה כבר כמעט 7 שנים, 6 שנים-רק להגיד, שמשה פדלון הוביל אותו, למרות התנגדות...

מאיה כץ:

ד"ר דרור בן עמי: נאמרו תודות למשה פדלון, כמובן. הוא באמת ראה את הצורך. אז זה באמת לא פרויקט של גורם אחד. ותודה למשה פדלון, תודה ליריב, ראש העיר, שגם קידם את זה. בלי ציניות. אז זהו, תודה רבה. וגאווה גדולה.

אלכס גולדשטיין: שנת הלימודים נפתחה עם המון התחלות חדשות. ולפני שנה, זיהינו את הפער של ניקיון בתי הספר, מכרזים שלא מצאו חן בעינינו. ואחרי מחשבה, החלטנו לצאת למכרז חדש לניקוי בתי הספר, משולב טכנולוגיה. אנחנו העיר הראשונה בארץ שהכניסה רובוטים שמנקים את בתי הספר. ואני חייב להגיד לכם, אחרי שבוע אנחנו כבר, זה לא מה שאנחנו אומרים, זה מה שהמנהלים, מנהלות מרגישות, אומרות. אנחנו הולכים לכיוונים, שאני בטוח שמהר מאוד שיחקו אותנו בכל הארץ. זאת התחלה אחת, שחשוב לציין. 19 בתי ספר קיבלו תשתית חדשה בנושא המיזוג, וחדרי השירותים. השקעה של כמעט 50,000,000 ₪, בנוסף ל-10 גנים ששדרגנו מן היסוד. אני חושב שזאת בשורה, שנמשיך אותה גם בשנה הבאה, ונשלים את הפעילות הזאת, שלוקחת בתי ספר בני 30, 40, 50, 70 שנה, ומטפלת בהם מן היסוד, בשביל להגיע לרמה נאותה עבור תלמידינו. בנוסף, מכרזים נוספים שהתחלנו בתחילת השנה-

רפי חיים: מחילה, רק כמה זמן זה עוד יימשך, העדכון הזה? כי אני רק רוצה לעדכן אתכם, שעדכון ראש העיר זה אחרי שאילתות וההצעות לסדר. ממש לא, אז תקרא את התקנון. גבירתי היועמ"ש, אולי בבקשה תקריאי לנו את התקנות, איך-

זה סוף של העדכון.

רפי חיים: עתרנו, עשינו על זה כבר שאילתא, על הנושא הזה. עשינו את השאילתא, תקרא את התקנון. זה שאילתות, הצעות לסדר, ואחרי זה. אנחנו מסכימים 5 דק'. אבל ברגע שזה אתה, אחרי זה

- הגברת הזאת, והגברת הזאת, אז עם כל הכבוד, בוא נתחיל עם השאלות-
- יריב פישר:** ...מספיק חשוב, בבקשה-
- רפי חיים:** הכל חשוב, אבל בשביל זה יש תקנון. אז אולי שגבירתי היועמ"שית, גבירתי היועצת, אנחנו רוצים את חוות הדעת שלך. כבר עשינו שאלתא בנושא-
- יריב פישר:** אני לא ביקשתי חוות דעת מהיועמ"שית עכשיו.
- רפי חיים:** לא. אתה לא יכול לא לבקש, אבל יש תקנון.
- יריב פישר:** תמשיך, אלכס.
- רפי חיים:** אתה יכול להמשיך, אבל יש תקנון.
- יריב פישר:** אתה מפריע-
- רפי חיים:** תקרא את התקנון. בתקנון ראש העיר, מתחילים עם השאלות, אחרי זה הצעות לסדר. הסכמנו שתגיד עדכון ראש העיר כמה דקות. זה שזה 30 שנה, זה לא הופך את הנוהג-
- יריב פישר:** א', זה כן הופך.
- רפי חיים:** ממש לא. יש חוק, מה לעשות. תקרא את התקנון.
- יריב פישר:** רפי, יש לנו ישיבה ארוכה-
- רפי חיים:** גבירתי היועצת, מה התקנון אומר? בבקשה, חוות דעתך. יש גבול לכמה אפשר למשוך. נותנים לך 5 דקי לעשות עדכון, אתה מעביר אליה. ממש לא, יש תקנון. לפי התקנון, צריך להתחיל בשאלות-
- יריב פישר:** רפי, תן לו לסיים. כן.
- אלכס גולדשטיין:** אני אגיד-
- רפי חיים:** אני מבקש, לפי התקנון, תפעלו לפי התקנון-
- יריב פישר:** תן לו לסיים, בבקשה.
- רפי חיים:** אין בעיה. כמה זמן זה יימשך?
- אלכס גולדשטיין:** אני אסיים ואגיד-

רפי חיים: דרך אגב, בזמן שדיברנו, הקהל דיבר, לא שמעתי אותך מוציא את הקהל. ברור, זה אנשים מהמחנה הנכון, אז אין בעיה שהם מדברים.

אלכס גולדשטיין: אני אסיים בתודות. אני חושב ששנת הלימודים נפתחה בזכות עובדי העירייה, מכל המנהלים, שעבדו יומם ולילה בשביל לאפשר פתיחת שנת לימודים. וזה ממש מחמם את הלב להסתובב ולראות בבתי הספר את הצוותים החינוכיים שלנו, עם חיוך על הפנים, עבור ילדינו. תודה.

יריב פישר: עדכון אחרון, ובגאווה מאוד גדולה. אנחנו אמרנו גם בישיבה הקודמת, ולאורך כל הדרך, והצגנו את התכנית שלנו לפינוי-בינוי ביד התשעה, בשביב. וזה לא נעצר בזה. אנחנו לא מפסיקים להשקיע בשכונה, מעבר לאילן גילאון. המתנ"ס ייפתח בקרוב, והייתי שם, והוא נראה נהדר, ובהשקעה מאוד, מאוד גדולה. השכונה הזאת היא סופר חשובה. הצלחנו למצוא תקציב נוסף לרעות. והכניסה, רק לראות אותו, מחמם את הלב. והבי"ס שופץ יסודי. ורק נמשיך ככה כל הזמן. והשכונה הזאת תהיה גולת הכותרת של הרצליה. סיימתי. בבקשה, בואו נמשיך. הקהל-

מאיה כץ: רק עוד הערה קטנה, רק עוד הערה קטנה-

יריב פישר: אין זכות דיבור לקהל, בבקשה. כן.

מאיה כץ: רק עוד הערה קטנה. דיברנו מקודם על הבית המדהים באמת שנבנה. אז גם יהודה בן עזרא, שהיה שותף מלא. דיברנו אמנם רק על קודקודים, אבל-

יריב פישר: יש הרבה שותפים-

מאיה כץ: יהודה הוביל את זה גם.

יריב פישר: יש הרבה שותפים, אבל מה שדרור אמר, ההתרגשות שלו, של ניר, של בן. ההורים שהובילו שם, הרבה זמן לא התרגשתי ככה. כן. בבקשה, סדר יום.

גב' רינה זאבי: אנחנו ממשיכים עם שאילתות-
מאיה כץ: לחזון, להקמה, לבנייה, להתמודדות עם ההתנגדויות.
יהודה בן עזרא: ...
יריב פישר: כן, בבקשה.

3. שאילתות

שאילתא מס' 1 ע"י רפי חיים קדושים
בנושא: מדיניות תליית שלטים פוליטיים בעיריית הרצליה – סימטריה או סלקציה

גב' רינה זאבי: אנחנו ממשיכים עם השאילתות. שאילתא מס' 1, של רפי קדושים חיים, בנושא מדיניות תליית שלטים בעיריית הרצליה. סימטריה או סלקציה. אני מקריאה. עפ"י עדויות-
רפי חיים: לא, אני אקריא.
גב' רינה זאבי: אתה רוצה?
רפי חיים: כן, כן. אני אקריא. עפ"י עדויות תושבים, שלט מטעם-
גב' רינה זאבי: טוב, רגע. רפי, רפי, עפ"י היועמ"שית, אני אמורה להקריא-
רפי חיים: כן, אבל פעם שעברה ראש העיר אמר שהוא לא יכול לקרוא את השאילתא, כי הוא לא מסוגל לקרוא. אז זו תכנית כבקשתכם?
גב' רינה זאבי: כשיש דברים שבאמת לא נעימים לקרוא, אתה תקריא, בסדר? תן לי כרגע לקרוא-
רפי חיים: מה זה משנה אבל?
יריב פישר: ...מילים, שאני לא רוצה לחזור עליהן. אני לא-
גב' רינה זאבי: אני אשמח להעביר לך את השרביט, כשיהיה ככה פחות נעים לי.
יריב פישר: הזכרת לי, כן. נו, הלאה.
רפי חיים: אני אזכיר לך.
גב' רינה זאבי: עפ"י עדויות תושבים, שלט מטעם המטה להחזרת החשובים

- מתנוסס זה זמן-
רפי חיים: להחזרת החטופים. בגלל זה אני מעדיף אני לקרוא. שהדברים יהיו ברורים בשאלות, מה לעשות.
יריב פישר: רינה, תמשיכי בבקשה, כן.
רפי חיים: אז אם אפשר לחזור חזרה-
גב' רינה זאבי: על גדר אגף עירוני, בעוד שלטים אחרים-
רפי חיים: אפשר לחזור בבקשה חזרה?
גב' רינה זאבי: על אופי פוליטי-
רפי חיים: מחילה. אם אפשר לחזור חזרה בבקשה? זה חשוב לנו מאוד.
גב' רינה זאבי: להתחיל שוב? אוקי.
רפי חיים: כן.
גב' רינה זאבי: עפ"י עדויות תושבים, שלט מטעם המטה להחזרת החטופים, מתנוסס זה זמן ממושך על גדר אגף עירוני. בעוד שלטים אחרים בעלי אופי פוליטי-
דניאל צרטוק: כנגד החזרת החטופים-
יריב פישר: די.
גב' רינה זאבי: כאלו הנושאים מסרים שונים-
רפי חיים: בגלל שאתה עונה, אז ממש לא. אני לא נגד החזרת החטופים. ונהפוך הוא. לא בכדי הבן שלי נמצא בעזה, ונלחם, וחותר קבע עד החזרת החטופים. זה אחד.
יריב פישר: רפי, אתה מפריע, בבקשה.
רפי חיים: שתיים, אני בשונה ממך, רוצה את חיסול החמאס-
יריב פישר: בסדר.
רפי חיים: בלי למצמץ בכלל.
יריב פישר: שמענו עליכם, כן.
רפי חיים: זה ההבדל בינינו סה"כ. אני רוצה את החמאס גמור אמיתי, בשונה ממך.

בבקשה, להמשיך.	<u>יריב פישר:</u>
אבל בואו, חבר'ה-	<u>גב' רינה זאבי:</u>
והחטופים, אני לא מאמין שיש מישהו במדינה הזאת, שלא רוצה את החזרת החטופים.	<u>רפי חיים:</u>
דניאל, בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
גם מישהו מהצד השני, אני לא מאמין שהוא לא רוצה את החזרת החטופים.	<u>רפי חיים:</u>
בבקשה להמשיך, כן.	<u>יריב פישר:</u>
רפי, כן.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
אז מקודם כבודו העיר על הציניות, אז זו הציניות. מה שאתה עושה, זו ציניות.	<u>רפי חיים:</u>
בואו תכבדו אותי כשאני מקריאה-	<u>גב' רינה זאבי:</u>
איך נכבד? אני דיברתי, הוא מעיר, אז הוא יקבל קונטרה עד הסוף.	<u>רפי חיים:</u>
עכשיו התחלת, וגם הוא התחיל. בבקשה להמשיך.	<u>יריב פישר:</u>
ממש לא, ממש לא.	<u>רפי חיים:</u>
די, די.	<u>יריב פישר:</u>
ביקשתי לקרוא את השאילתא סה"כ, זה נקרא להתחיל?	<u>רפי חיים:</u>
תן לה להמשיך, כן.	<u>יריב פישר:</u>
מה שאתה דרך אגב ביקשת.	<u>רפי חיים:</u>
כן.	<u>יריב פישר:</u>
עובדה זו של הישארות שלט אחד, והורדתם של אחרים, יוצרת אכיפה סלקטיבית בוטה. היא אינה משקפת רק כשל מקצועי, אלא מעידה על הכרעה פוליטית מובהקת. בכך, העירייה חורגת מתפקידה כגוף ציבורי נטרלי, והופכת הלכה למעשה לשותפה פעילה באגינדה של גוף פוליטי המוכר בפומבי, גם במאמציו להפיל את הממשלה הנבחרת. ניצול סבלם של חטופים ושל	<u>גב' רינה זאבי:</u>

משפחותיהם כמתרס לקידום מאבק פוליטי, הוא מעשה חמור. והפיכת מוסדות העירייה לבמה למאבק הזה, תוך הדרת קולות אחרים, היא פגיעה אנושה בעיקרון השוויון והתקנות הציבוריות. עירייה אינה זרועה פוליטית, ואין מסמכותה לנקוט עמדה בסכסוכים פוליטיים ארציים. עליה לשרת את כל התושבים באופן שווה. האם העירייה תפעל להסיר באופן מידי את השלט הפוליטי התלוי על גדר האגף העירוני? האם העירייה תבטיח כי שלטים עם מסרים כגון, מחזירים את החטופים, ומכניעים את החמאס, יורשו להיתלות במרחב הציבורי באותם תנאים כמו השלטים של מהמטה להחזרת החטופים, ובלי הנחיה להסרתם? מה היא המדיניות המפורשת של עיריית הרצליה בנוגע לתליית שלטים הקשורים להחזרת החטופים, והאם מדיניות זו תחול באופן זהה ושווה עם כל הגופים, כולל אלו התומכים בהשבת החטופים, ובחיסול החמאס. תשובה. בתקופה זו, אנו פועלים מתוך סולידריות חברתית, בתקופה קשה ומאתגרת, תוך שמירה על בטיחות משתמשי הדרך. שילוט החזרת החטופים אינו פוליטי, ואינו משקף מפלגה זו או אחרת. כל עוד השילוט לא יוצב במקומות המסכנים את משתמשי הדרך, לא יוסרו השלטים. אציין, אין הנחיה להסרת שלטים שבמהות שלהם החזרת חטופים, ראה התייחסות בסעיף 2. בשולי הדברים, נעיר שהחזרת החטופים היא משימה עליונה של כולנו כעם. וחבל להפוך זו לסוגיה פוליטית. זה לא שמאל, וזה לא ימין, וזה ישר, כדבריו של אלי שרעבי, החטוף ששוחרר.

שאלה נוספת.

כן. אז בוא רק נגיד, שגם הכרעת החמאס-

שאלה נוספת.

אז אני רק רוצה להשיב. גם הכרעת החמאס, ומלחמה בנאצים,

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

- היא לא עניין פוליטי, אלא עניין קיומי למדינת ישראל-
שאלה נוספת. **יריב פישר:**
- לא הפכנו את זה לפוליטי. והשאלה הנוספת היא כזאת, פשוטה יותר. זאת אומרת, לפי התשובה שלכם, נכון להיום, אנחנו יכולים לתלות ברחבי העיר, במקום שלא מפריע, שילוט, מחסלים את החמאס, ומחזירים את החטופים. פשוט.
זו התשובה שלנו לא פעם. שאילתא-
הבנתי, אז אפשר לתלות. בסדר, בוא נראה איך העירייה תתנהג ברגע שאנחנו נתלה. דרך אגב-
שאילתא הבאה-
דרך אגב, בישיבת המועצה הקודמת, כשהערנו על ההפגנה בעיר, אמרת שאפשר. אז ברוך השם, אנחנו ממשיכים, ושישו ושמחו-
אנחנו בעיר דמוקרטיית.
בוודאי. ולכן, אנחנו נתחיל עכשיו לתלות בעיר שילוט-
רפי, בבקשה תוריד את הרמקולים-
מה להוריד?
רמקולים, לא מאושר לאירוע הזה. רמקולים זה כבר הפגנה.
אני יודע שרק לשמאל מותר עם רמקולים.
לא.
רק כשהשמאל מפגין, מותר לו רמקולים. לימין, זה בלי רמקולים. הדברים ברורים.
החוק הוא חוק.
כשאתה שייד למחנה הנכון, מותר לך רמקולים. לנו אסור רמקולים.

שאילתא מס' 2 ע"י רפי חיים קדושים

בנושא: הפער בין ההצהרה הרשמית למציאות בשטח – נכס חוף השרון

- גב' רינה זאבי:** רפי, השאילתא הבאה שלך.
- רפי חיים:** בבקשה. ואני מקריא-
- גב' רינה זאבי:** בנושא הפארק-
- רפי חיים:** לא, לא. הפעם אני אקריא, אלא אם כן, שהיועצת תפנה. לא, לא, מחילה. שהיועצת תפנה אותנו לסעיף-
- עו"ד ענת ב. קרן:** שאילתות מוקראות בד"כ ע"י-
- רפי חיים:** לא, לא בד"כ. תגידי לי את הסעיף שזה אתם קוראים. אני רוצה שתראי סעיף.
- עו"ד ענת ב. קרן:** ...סעיף שכתוב שאתה קורא.
- רפי חיים:** זהו, שלא כתוב, ולכן אני רוצה אני לקרוא. זו שאילתא שלי, ואני רוצה אני לקרוא אותה.
- עו"ד ענת ב. קרן:** ולכן-
- רפי חיים:** תראי לי סעיף בחוק שזה אתם קוראים.
- עו"ד ענת ב. קרן:** אני אסביר לך. מי שמנהל-
- רפי חיים:** תפני אותי לתקנון, לא סיסמאות. אני רוצה סעיפים-
- יריב פישר:** אתה תשאל שאלה, היא עונה לך.
- רפי חיים:** אין בעיה. אמרתם שאתם קוראים, אני רוצה אני לקרוא, והיא אמרה לא, אתם קוראים. אז בוא, אני רוצה לדעת איפה זה כתוב בתקנון.
- יריב פישר:** אני חוזר על מה שאמרתי פעם קודמת.
- עו"ד ענת ב. קרן:** בתקנון יש סעיף שבו-
- רפי חיים:** תראי לי את הסעיף, בבקשה, תראי. בואי אני אקריא לך את הסעיף. הנה, בבקשה, את רוצה שאני אקריא לך את הסעיף?
- עו"ד ענת ב. קרן:** לא.
- רפי חיים:** הסעיף מופיע בפניי.
- עו"ד ענת ב. קרן:** אני רוצה-

- רפי חיים:** עם כל הכבוד, גם לי יועמ"ש.
- דנה אורן ינאי:** תן לה לדבר.
- יריב פישר:** רינה, להקריא בבקשה. הלאה.
- עו"ד ענת ב. קרן:** את שאלת שאלה. ובכן, ראש העיר עפ"י התקנון, הוא זה שמנהל את ישיבות המועצה-
 נכון.
- רפי חיים:** נכון.
- עו"ד ענת ב. קרן:** ראש העיר הוא זה שיקבע מי מקריא את השאילתא-
 תודה רבה. רינה, להקריא בבקשה.
- יריב פישר:** מאז ומעולם שאילתות הוקראו ע"י מי-
עו"ד ענת ב. קרן: מאז ומעולם, ומאז ומעולם לא הייתי חבר מועצה, ואני רוצה לקרוא את השאילתא בעצמי. מה זה מפריע לכם אבל?
רפי חיים: אתה יכול לרצות.
- יריב פישר:** מה זה משנה לכם? אני רוצה. וגם לי זה משנה.
- רפי חיים:** אני מנהל את הישיבה, לא אתה.
- יריב פישר:** שהיועמ"שית תראה לי בתקנון, שזה אתם קוראים את זה. לא, אני רוצה לקרוא את זה. אני קורא את זה לפי הטון שלי-
רפי חיים: אני הסברתי לך-
עו"ד ענת ב. קרן: ממש לא. את יכולה להסביר. תראי לי את זה משפטית. את יועמ"שית, תראי לי את זה משפטית. כן, תפתחי, תראי לי סעיף, בבקשה. הסעיף מונח בפניי.
- יריב פישר:** יש לנו זמן.
- רפי חיים:** לא, אני רוצה שתראי לי, שאת השאילתות היא מקריאה. את השאילתא שלי, אני רוצה אני לקרוא.
 סליחה, אתה שאלת שאלה-
עו"ד ענת ב. קרן: זה לפי סעיף 36 א'. סעיף 36 א'-
אתי נחום: שאלת מכח מה נקבע-
עו"ד ענת ב. קרן: לא. אני שאלתי מכח זה שאת אמרת שהיא יכולה לקרוא-
רפי חיים:

- עו"ד ענת ב. קרן:** ...שמקריאה. והתשובה היא, שזה מכח היותו...מי שמנהל את הישיבה.
- רפי חיים:** הוא יכול לנהל.
- גב' רינה זאבי:** אתה מעליב אותי.
- רפי חיים:** אני לא מעליב אותך, רינה, ממש לא. רינה, ממש לא. זה לא אישי. במחילה-
- יריב פישר:** ...בכל העיריות בהרצליה.
- רפי חיים:** אח שלי, זה לא אישי.
- יריב פישר:** בכל הארץ, סליחה. כן, רינה, תמשיכי, בבקשה.
- אתי נחום:** לא, אני אגיד לך. יריב, זה התחיל עם זה שאתם רציתם שהוא יקרא את השאילתות. אז זאת אומרת, שזה בסדר-
- יריב פישר:** כשחבר מועצה כותב מילים קשות, אני לא מוכן שהיא תקריא את זה-
- עו"ד ענת ב. קרן:** סעיף 31 לתקנון.
- רפי חיים:** אתה יכול לא להיות מוכן. אילו מילים קשות? לפי השקפת עולמך, הסגנון שלנו לא טוב, הדרך שלנו לא נכונה-
- יריב פישר:** לא, לא, לא. אתה יודע טוב מאוד למה אני מתכוון.
- רפי חיים:** המפלגה שלנו לא טובה. אז אתה מחליט.
- יריב פישר:** המפלגה שלך-
- רפי חיים:** הבנתי את זה. אני בכוונה אומר את זה. אז גם השאילתות שלנו, כאשר זה לא נראה לך, אתה מסוגל שעובד העירייה יקריא אותה-
- יריב פישר:** רפי, הקרקס הזה לא מוצא חן בעיניי-
- רפי חיים:** זה לא קרקס. בוא נעשה סדר. שאילתות-
- יריב פישר:** אתה רוצה לצלם את עצמך, תעשה עכשיו, ותעצור את האירוע הזה-
- רפי חיים:** למדתי מכבודו, דרך אגב. מאויס בדרגת 4. לא יודע מה. הסרטון

- הזה ממש. אפילו דרגה 2, אתה לא מאוים-
גב' רינה זאבי:
 רפי, תן לי להקריא את השאילתא, בבקשה.
רפי חיים:
 אתה זה שעושה את הסרטונים, לא אני.
גב' רינה זאבי:
 הפער בין-
רפי חיים:
 מחילה, אני מקריא אותה, וזה לא יעזור.
יריב פישר:
 אתה לא מקריא אותה.
רפי חיים:
 מחילה-
יריב פישר:
 אתה לא מקריא אותה.
רפי חיים:
 עם כל הכבוד, תראי לי סעיף בחוק-
עו"ד ענת ב. קרן:
 סעיף-
רפי חיים:
 לא, לא. תראי לי שהיא צריכה לקרוא את השאילתא שלי-
יריב פישר:
 אתה לא מקריא אותה, ואתה לא מנהל את הישיבה הזאת.
עו"ד ענת ב. קרן:
 סעיף 31-
רפי חיים:
 תקראי בבקשה את סעיף 36 א'. אז תקראי את סעיף 36 א'.
יריב פישר:
 איפה כתוב שם שהיא קוראת את הזה.
רפי חיים:
 אנחנו נעצור את הישיבה, רפי.
רפי חיים:
 תעצור את הישיבה, בבקשה. אני רוצה לקרוא את השאילתא
 שלי. אתה יכול לעצור.
יריב פישר:
 הישיבה לא מתקדמת, עד שרינה לא מקריאה.
גב' רינה זאבי:
 רפי, תן לי להקריא-
רפי חיים:
 ממש לא. אני רוצה להקריא את השאילתא שלי-
גב' רינה זאבי:
 בוא נדבר על זה בהמשך, תן לי להמשיך.
רפי חיים:
 ממש לא. אני רוצה להקריא את השאילתא שלי.
קהל:
 אתה תוקע פה את כולם אבל.
רפי חיים:
 אדוני ראש העיר, מהקהל, עד כמה שידוע לי, איפה הפיקוח?
 איפה הפיקוח?
יריב פישר:
 אין זכות דיבור לקהל.

- יהודה בן עזרא:** אתם לא יכולים לדבר.
- יריב פישר:** אין זכות דיבור לקהל. לא, אין זכות דיבור לקהל, חברים. אין זכות דיבור לקהל.
- גב' רינה זאבי:** רפי, תן לי להמשיך.
- יריב פישר:** רינה, תמשיכי בבקשה.
- רפי חיים:** לא, לא, ממש לא. אני מקריא את השאילתא.
- גב' רינה זאבי:** אז אנחנו נדלג עליה, לא-
- רפי חיים:** אתם לא יכולים לדלג עליה. ממש לא. ממש לא. יש סיבה למה הם קוראים, ולא אני. יש סיבה למה הם קוראים, ולא אני. יש סיבה? למה, אבל בוא, אדוני ראש העיר יסביר מה זה משנה- היא הסבירה לך. זה שאתה לא רוצה להקשיב, זה משהו אחר- לא, מה זה משנה לך, שאני אקריא?
- יריב פישר:** היא הסבירה לך.
- רפי חיים:** מה זה משנה לך-
- יריב פישר:** היא הסבירה לך.
- אתי נחום:** שאלה. האם ניהול הישיבה מקנה לו סמכות לא להקריא?
- יריב פישר:** תגידי לי, מה, את אמיתית?
- אתי נחום:** כן.
- רפי חיים:** לא, אתה אמיתי.
- אתי נחום:** כי אתה נותן לו לפעמים להקריא. אז מה הבעיה? אז למה להתעקש?
- יריב פישר:** עם סיבה מאוד יפה.
- גב' רינה זאבי:** בצדק, כי לא לנעים להקריא את מה שהוא כותב. אני יכולה, רפי? אתה תיתן לי? או שאנחנו נדלג לשאילתא הבאה-
- יהודה בן עזרא:** תקראי. את יכולה להקריא, תקריאי.
- יריב פישר:** יאללה, קדימה.
- יהודה בן עזרא:** קדימה, חבל על הזמן.

- גב' רינה זאבי:**
 כב' ראש העיר, מר יריב פישר-
רפי חיים:
 רק שנייה. אז אולי תקריאי גם את ההצעות לסדר. אולי תקריאי גם את ההצעה לסדר.
יריב פישר:
 תגיד, אתה רוצה שנעבור פה את הישיבה הזאת היום?
רפי חיים:
 לא, אני רוצה לדעת, למה הצעה לסדר?
דנה אורן ינאי:
 אני מציעה שנעבור-
יריב פישר:
 תקרא את החוק. בבקשה, רינה, להקריא.
רפי חיים:
 בוא תראה לי בחוק, למה מספיק? אבל למה אתה לוקח לי את מה שאני רוצה? מה זה משנה לך?
גב' רינה זאבי:
 בישיבת המועצה-
רפי חיים:
 לא, לא, סליחה, סליחה. מה זה משנה לך? בוא תסביר. בוא תסביר למה אתה קטנוני, לא אני.
יריב פישר:
 אתה ממש מתחיל לעבור את הגבול.
רפי חיים:
 מה אני?
יריב פישר:
 אתה ממש מתחיל לעבור את הגבול. תקריאי, בבקשה.
רפי חיים:
 למה? שאילתא שאני הגשתי לעירייה, אני רוצה להקריא אותה, רוצה לקבל את התשובה, ולתת לכם תשובת המשך.
גב' רינה זאבי:
 רפי, בוא-
רפי חיים:
 כשהיא מקריאה, ואני נותן תשובה, זה לא נראה. ולכן, יש שאלת המשך.
עו"ד ענת ב. קרן:
 נכון.
רפי חיים:
 שאלת המשך, על מה? על מה שהיא מקריאה, לא מבינים מה זה בכלל.
עו"ד ענת ב. קרן:
 נכון, נכון.
רפי חיים:
 ממש לא. אני רוצה שהדברים יהיו ברורים סה"כ. כשאני מקריא שאילתא, ואני מקבל תשובה, ויש לי שאלת המשך, הדברים ברורים.

רפי, יכולים להיות חבר מועצה-	<u>יריב פישר:</u>
לך זה לא משנה, לי זה משנה.	<u>רפי חיים:</u>
השאלתא מוצגת בפני חברי המועצה.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
הלאה, בבקשה. רינה, להקריא.	<u>יריב פישר:</u>
אבל סליחה. אבל עוד הפעם, מה זה משנה לך? אני לא מצליח להבין-	<u>רפי חיים:</u>
כב' ראש העיר, מר יריב פישר. בישיבת המועצה-	<u>גב' רינה זאבי:</u>
טוב, אם ככה אתם הולכים, אני הולך ככה. על מה אנחנו מדברים? טוב, בישיבת מועצה מיום ה-18.3, בעניין הנכס בחוף השרון-	<u>רפי חיים:</u>
לא, לא, זה לא עובד ככה-	<u>יריב פישר:</u>
אני מציעה לעצור את הישיבה.	<u>דנה אורן ינאי:</u>
אנחנו יוצאים להפסקה של 10 דק', בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
תצא להפסקה של 10 דק'.	<u>רפי חיים:</u>
	(הפסקה בדיון)
אנחנו עוברים לשאלתא הבא.	<u>יריב פישר:</u>
זה משהו אחר. אבל את השאלות מקריאים חברי הכנסת.	<u>רפי חיים:</u>
אנחנו לא בכנסת.	<u>יריב פישר:</u>
רפי, תן לי להקריא.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
רינה, בבקשה להקריא, כן.	<u>יריב פישר:</u>
הפער בין הצהרה רשמית למציאות בשטח. נכס חוף השרון. כב' ראש העיר, מר יריב פישר. בישיבת המועצה מיום 18.3, בעניין הנכס בחוף השרון, השבתם, אדוני ראש העיר, ואני מצטט: "הגיע לשם הפיקוח, ולא מצאו כל עבירות בנייה. אנו נמשיך לפעול בשקיפות". אולם, הצהרה זו עומדת בסתירה בוטה למציאות הנצפית בשטח. חרף ההבטחה כי הכל תקין, הנכס עומד זנוח ונטוש, בלי כל התקדמות. הציבור ניזוק בפועל.	<u>גב' רינה זאבי:</u>

במקום עסק פעיל שנותן שירות, התושבים והמתרחצים מוצאים מבנה סגור ונטוש. פער זה מעלה תמונה מדאיגה. הצהרה רשמית על שקיפות ועמידה חוקית, אינה עומדת במבחן המציאות. המסקנה המתבקשת היא כי חשפנו התנהלות לקויה, והדברים אינם כפי שהוצגו על ידך באופן רשמי בישיבת המועצה. לפיכך, נדרשת הבהרה דחופה. אם אכן לא נמצאו עבירות, מדוע התוצאה היא נכס עזוב והפסקת העבודות. האם יש אפשרות שהעירייה מסתירה מאחורי לשון החוק מצב כושל, שבו בעל הזיכיון אינו עומד בהתחייבויותיו? והציבור הוא זה שנושא בנזק. האם אין בפער הברור בין דבריך לבין מה שהציבור רואה בעיניו, עדות לכך שהשקיפות עליה אתה מדבר, היא הצהרתית בלבד, ומטרתה להעלים עין מכישלון ניהולי, ופגיעה אמיתית בתושבי העיר. ומה היא הסיבה האמיתית להפסקת העבודות, ולכך שהמקום עומד נטוש. זכות הדיבור לדעת. תשובה. כפי שנמסר בעבר, הפיקוח שביקר בנכס, לא מצא עבירות בנייה, ומעולם לא יצא צו הפסקה לעבודות במקום. ואולם, נמצא כי התכניות לביצוע עבודות ההתאמה העתידיות בנכס, כפי שהוגשו ע"י השוכר, דורשות הנפקת היתר בנייה כדין. לפיכך, בהנחיית העירייה, השוכר החל בהליך של הנפקת היתר בנייה מול אגף הרישוי על הבנייה, והצדדים פועלים בשת"פ. השוכר התבקש שלא להתקדם בעבודות הדורשות היתר בנייה, עד אחר קבלת היתר כדין כאמור. כידוע, הליך הנפקת היתר בנייה, הוא הליך שלוקח זמן. עם הנפקת היתר הבנייה, יחודשו העבודות הדורשות היתר, במטרה להפעיל את בית העסק בהקדם האפשרי.

כך. שאלה נוספת.

טוב, שאלה נוספת, בשביל שנבין על מה מדובר. אז מדובר פה בעסק שהתחיל לעבוד ללא היתר. עבד גם עבד. שלחנו לכם גם

יריב פישר:

רפי חיים:

את הסרטונים, הכל. כל המקום הרוס. עכשיו-	<u>משה ועקנין:</u>
הוא לא עבד.	<u>רפי חיים:</u>
מה?	<u>משה ועקנין:</u>
הוא לא עבד, הוא לא נפתח.	<u>דנה אורן ינאי:</u>
הוא לא עבד.	<u>רפי חיים:</u>
הבנייה, השיפוץ של המבנה, ללא היתר. על זה כל הייתה ההצעה לסדר בפעם שעברה, בחודש שלישי, לפני חצי שנה. הרי זו שאילתא בהתאם להצעה לסדר שהגשנו לפני חצי שנה, שטענתי-	<u>דנה אורן ינאי:</u>
הוא מדבר על עבד כבבנייה-	<u>רפי חיים:</u>
עשו שיפוצים, בנייה במקום, ללא היתר.	<u>יריב פישר:</u>
שנים ניסו להפעיל אותו-	<u>רפי חיים:</u>
לא, לא, לא. אני לא מדבר על זה. אני מדבר על זה שהוא פעל ללא היתר.	<u>דנה אורן ינאי:</u>
עשו עבודות בנייה-	<u>רפי חיים:</u>
בדיוק, פשוט.	<u>דנה אורן ינאי:</u>
הוא לא עבד-	<u>יריב פישר:</u>
הבנתי, הבנתי, אוקי.	<u>רפי חיים:</u>
ונכון לעכשיו, השאלה היא כזאת. כשאתה אומר, בתשובה שלכם בעצם כאילו הוא לא ידע שצריך להוציא היתר. הוא לא ידע. בפועל, נעשו עבודות ללא היתר, שזו גם עבירה פלילית. השאלה, האם יוגש לו כתב אישום, על זה שעשו במקום עבודה ללא היתר. זה אחד. ושאלת ההמשך היא, בפועל, העבודות לא נעשו במבנה עצמו. נעשו בשצ"פ. מדוע העירייה, את השצ"פ, לא שולחת קבלן לסדר את השצ"פ. הוא עשה בנייה בשצ"פ. לא במבנה שהוא השכיר בעירייה. יש את המבנה שהוא השכיר מהעירייה. בפועל, ממש לא. ממש לא, גבירתי. הסתכלתי על ההצעה, על התכניות, על הכל. יש את המבנה של העירייה, שהוא השכיר. יש את	

השצ"פ. שאת השצ"פ-	<u>יריב פישר:</u>
הבנתי. קרין, את רוצה לענות?	<u>קהל:</u>
...	<u>יריב פישר:</u>
הלאה, שאילתא הבאה.	<u>רפי חיים:</u>
הבנתי. אז מתי שעשינו את ההצעה לסדר, עלינו על התמונה. אז מרגע זה, אמרתם לו להפסיק. תגיש תכנית כמו בנאדם. זאת אומרת, אם הוא לא מקורב לראש העיר, עפ"י ערוץ 12, ואם אני לא בא ומתרה, אז הוא יכול היה להמשיך את זה חופשי, חופשי-תודה, שאילתא הבאה.	<u>יריב פישר:</u>
אנשים עובדים. הלוואי, אין בעיה. תן את זה לכל התושבים שעבדו-	<u>רפי חיים:</u>
...וזה חשוב מאוד. הלאה, שאילתא הבאה.	<u>יריב פישר:</u>
גם בלי היתר? גם בלי היתר, שיעבדו? זה מה שהיה בפועל.	<u>רפי חיים:</u>
זה לא מה שהיה בפועל.	<u>יריב פישר:</u>
זה מה שהיה בפועל. זה גם מה שהיא אמרה עכשיו.	<u>רפי חיים:</u>
יש לך את מסודר, וגם זה בכתוב. תקשיב למה שענו לך. כן, שאילתא הבאה.	<u>יריב פישר:</u>
ממש לא.	<u>רפי חיים:</u>

שאילתא מס' 3 ע"י אתי נחום
בנושא: התנהלות בלתי סבירה ובלתי חוקית של עיריית הרצליה בהעברת גן, אורות" למשכן חלופי מרוחק.

גב' רינה זאבי: שאילתא של אתי נחום. בבקשה, בהתנהלות בלתי סבירה ובלתי חוקית של עיריית הרצליה בהעברת גן אורות למשכן חלופי מרוחק. אני פונה אליכם בשאילתא זו, בעקבות מחדל חמור, וחסר תקדים בהתנהלות עיריית הרצליה בנוגע להעברת גן אורות

למשכן חליפי ברח' דוד שמעוני 15, מרחק ניכר מאזור מגוריהם של ילדים בשכונת הרצליה פיתוח. וזאת, 5 ימים בלבד לפני פתיחת שנת הלימודים. ההחלטה על שיפוץ הגן, והמעבר למבנה חליפי בצד השני של העיר, והחרק מהשכונה, ומתשתיות הקהילתיות המוכרות, מעלה תמיהות קשות באשר לשיקול הדעת, לתכנון המוקדם, ולעמידה בחובות המנהליות והחוקיות של הרשות. פתרון ההסעות שהוצע להורים, המחייב נסיעה יום יומית ארוכה בשעות העומס, אינו פתרון סביר, או הולם לילדים בני 4, ומטיל נטל כבד על המשפחות, גורם לאובדן שעות עבודה, ופוגע פגיעה ממשית בשגרת החיים, וביציבות הרגשית של הילדים הצעירים. זו היא החלטה בלתי מידתית, בלתי סבירה, ומפלה, המפרה את עיקרון השוויון, ואת החובה לספק שירותי חינוך נגישים, שוויוניים וראויים. כמו כן, היא סוטה מעקרונות היסוד של המשפט המנהלי, ובכלל זה סבירות, מידתיות והשתתפות הציבור. יתר על כן, הגננת, ולא אגף החינוך, היא זו שיצרה קשר עם ההורים, דבר המלמד על היעדר תיאום, תכנון, ותקשורת מקצועית. המועד המאוחר של ההודעה, 5 ימים לפני תחילת השנה, מעיד על כשל ניהולי קשה, היעדר מוכנות, וחוסר כבוד כלפי ההורים והילדים. 2 השאלות. מה היו השיקולים שהביאו לבחירת מיקום חליפי כה מרוחק משכונת המגורים של הילדים, והאם נשקלו חלופות סבירות יותר, כגון שימוש במבנים פנויים בקרבת השכונה, או דחיית השיפוץ לתאריך שאינו מפריע לשנת הלימודים. האם העירייה ערכה בדיקה מידתיות להחלטה, להסיע לילדים צעירים למרחקים גדולים. תשובה. גן אורות הוא גן חמד על אזורי. ההחלטה על שיפוץ המבנה נובעת מהרצון לחדש את מבנה הגן, ולהקים בו מיגון תקני לשמירה על ביטחון הילדים, והצוות. בימים אלה, הגן עובר שיפוץ עומק, ובניית

ממ"ד. המבנה חליפי שאותר, הוא הקרוב ביותר לכתובת הגן המקורית, והעומד בתקני בטיחות ואישורי משרד החינוך. עבודות בהיקף כזה, עורכות מספר חודשים, ולכן לא ניתן להשלימן במהלך חופשות הקיץ. לצורך המהלך, הופעל מערך הסעות ייעודי מלווה, בהתאם לנהלי בטיחות. מנהל החינוך מנוסה בהסעת תלמידים בכל הגילאים למסגרות על אזוריות, בתוך עיר, ואפילו למסגרות מחוץ לרשות. ההודעה להורי הגן נמסרה מיד עם קבלת האישורים, באמצעות מנהלת הגן, כפי שמקובל בכל תקשורת עם ההורים. העירייה פועלת להשלמת השיפוץ במהירות האפשרית, תוך שמירה על רצף פדגוגי ורגשי עבור התלמידים. כן.

אתי נחום :

השאלה היא אלייך, יריב. תענה לי בכנות. האם אתה חושב ש-5 ימים לפני שפותחים את הגן, שהמנהלת, או לא מישהו מטעם העירייה, פונים להורים, ואומרים להם, הגן לא נפתח. נמצא לכם גן חלופי. פונים ללא יודעת מי יושב בחינוך. שולחים להם מיילים. לא מגיבים להם. ומשאירים הורים 5 ימים לפני תחילת שנת הלימודים. זה נראה לך תקין?

יריב פישר :

אתי, אנחנו כרגע כולנו עצרנו, כי חשבנו שהולכת להיות אזעקה. יש לנו 2 כאלה בעיר-

אתי נחום :

אבל הכל בסדר-

יריב פישר :

שמעתי, שמעתי-

אתי נחום :

לא, שנייה, אני אחדד את זה. רגע, יריב. זה בסדר שאתם משפצים, ועושים, אבל משהו בהתנהלות נראה לי לקוי. לא צריך לעשות את זה לפני, ולהגיד להורים לפני? הרי, אם אתה יודע שאתה משפץ, ואתה מנהל את כל המערכת הזאת של החינוך, אתה יודע שהגן הזה יוצא לשיפוץ, אז תודיע להורים, השנה זה לא יפתח שם.

- יריב פישר:**
אני דוחף שכל הגנים בעיר יהיו ממגונים. וזה גם עוזר לי באירוע.
בואו נסתכל שנייה על השאילתא הבאה, או ההצעה לסדר הבאה.
אני לצערי, אין לנו בהרצליה מה שנקרא, מחסניות. אין לנו
מחסניות...יש הצפה, ויש 30 גנים שאנחנו רוצים לתקן...היה
צריך לחשוב על זה פעם, לא חשבו, ואנחנו עכשיו לא עובדים על
זה-
- אתי נחום:**
אבל הבעיה היא-
- יריב פישר:**
2 הגנים האלה, אני דחפתי שייצאו לסדר את הממ"דים.
אתי נחום:
אבל זאת לא השאלה. השאלה היא, האם העיתוי. לא, אני
שאלתי, האם העיתוי של 5 ימים לפני תחילת שנת הלימודים. אף
אחד לא פונה אליהם-
- יריב פישר:**
עניתי לך. פנו, ענו, דיברנו-
- אתי נחום:**
לא דיברו. אני מדברת כי ההורים אמרו לי-
- יריב פישר:**
אני דיברתי איתם. עם הורים, ופנו גם חברי מועצה-
- אתי נחום:**
ויצא מייל, שאף אחד. אני אומרת לך שיצא מייל, אני מתכתבת
עם אותו אבא. שאף אחד לא עונה לו.
- יריב פישר:**
תשלח אליי את אותו אבא, אני אדבר איתו.
- אתי נחום:**
אוקי.
- יריב פישר:**
אבל דיברנו עם כולם שם.
- אתי נחום:**
זה פשוט לא נראה לי תקין.
- יריב פישר:**
ואנחנו רוצים שכל הגנים בעיר יהיו ממגונים.
- אתי נחום:**
ומצד שני, משפצים את הגן של בני בנימין, במקום הפוך לעשות.
אתה יודע, זה הכל לדעתי, זה לא מאורגן נכון.
- יריב פישר:**
לא משפצים את בני בנימין. יש בניין שבונים לידו. כן, בואו
נמשיך.
- אתי נחום:**
לא, לא, לא, לא, דקה, אני אדייק. את הגן שעכשיו פותחים,
שפתחו אותו בבני בנימין, שיפצו אותו. שנה שעברה הוא היה

סגור, שיפצו אותו, עכשיו פתחו, ועכשיו בונים מאחורי זה. זה לא היה נכון לעשות את זה. כי אתה לא יכול לבנות איפה, אני מנסה להראות לך פה שיש משהו פה לקוי בניהול. בגלל זה אני שאלתי אותך. אתה בתור הורה, 5 ימים אני מתקשרת אליך לפני, אני אומרת לך, תשמע, אני מעבירה אותך, ילדים בני 3 בהסעות-

אני לחצתי כדי שכל הגנים בעיר יהיו ממוגנים.

אבל זה בסדר. אבל כשאתה נותן את ההוראה למטה, לא מודיעים, מודיעים 5 ימים לפני? 5 ימים לפני תחילת שנת הלימודים?

...הודיעו-

5 ימים לפני.

אתי, בואי נמשיך עם השאילתא הבא, שאילתא מס' 4, בנושא- רק רגע. אני רציתי משהו בקשר לגן הזה. הגן הזה, יש לו היסטוריה. לפני 40 שנה, אולי משהו כזה, הייתי גם שם, אז קראו לו גן דקל. והוא גם אז, לא היה לו, הוא היה של 5 ימים. הייתה לו בעיה עקרונית. כשרצו להתאגד הורים להקים גן דתי, ממלכתי-דתי באזור, אז הייתה גם התנגדות, כמו עם ישראל. איפה שיש, אז עכשיו יגידו, ...יש התנגדות. אבל הגיעו עד לבית המשפט, והיה שופט בית המשפט, בראשות השופט ברק, שהוא עוד היה השופט העליון, והוא נתן את הפס"ד שאפשר. אבל זה רק היסטוריה. זה היה הגן, כשקראו לו דקל-

איך זה קשור אבל-

חכי רגע, אני אגיע גם ל-5 ימים. וכשלמדו שם מחזורים של ילדים, משפחות. כשהם גדלו וצמחו, אז הגן נסגר בשלב מסוים. הוא נסגר בשלב מסוים. עברו שנים, אלה שהיו שם בהתחלה תלמידים בגנים, הם הפכו להורים היום, של ילדים שנמצאים

יריב פישר:

אתי נחום:

יריב פישר:

אתי נחום:

גב' רינה זאבי:

צבי וייס:

אתי נחום:

צבי וייס:

היום בגן. והגן הוא התחדש, אחרי שהוא היה סגור, התחדש. והמציאות היא, ששנים רבות הגן הזה קיים, השלד. אז עוד לא היה ממ"דים, עוד לא היו דברים אחרים. והיה צריך לשפץ אותו, לחדש אותו והכל-

אתי נחום:

אין לנו בעיה עם זה שמחדשים, אתה כנראה פספסת. אני מגיע ל-5 ימים. אני מגיע, אני מגיע גם לזה. ברגע שהגיע השלב של השיפוץ, אז נוצר מצב שהיה הכרח, בעיקר האילוף הביטחוני. גם בכל יתר הגנים. והעבירו, חיפשו מקום גם באזור. לא שלא חיפשו. חיפשו גן חליפי-

צבי וייס:

צודק.

יריב פישר:

גן חליפי באזור. לא היה. ומאחר וזה גן ממלכתי-דתי, ורצו שימשיך בזרם הזה-

צבי וייס:

אז העבירו אותו לצד השני של העיר.

אתי נחום:

אבל העבירו אותו-

צבי וייס:

זו החלופה היחידה?

אתי נחום:

יש כאלה שנוסעים עד לירושלים-

צבי וייס:

...

אתי נחום:

אבל העובדה היא, שההורים-

צבי וייס:

לא בגלל זה-

דנה אורן ינאי:

אבל רגע. העובדה היא, שההורים גם אם ההורים העבירו אותו, ההורים מעבירים, ושולחים את הילדים היום לשם-

צבי וייס:

זה ברור.

יריב פישר:

אם הם פנו להגיד לעירייה עוד, אז מעבר לזה שהודיעו להם 5 ימים, הם פנו, והם רצו חוג כזה, במסגרת החוגים. אילו חוגים ייתנו בגן הזה, שגם יתאים. והכל, לגן הזה יש היום זכות. פעם קראו לו דקל, היום קוראים לו אורות. אורות זה אחד מהספרים החשובים שהרב קוק כתב.

צבי וייס:

הייתי בגן, הוא גן מהמם. בואו נמשיך, חברים. תודה.	<u>יריב פישר:</u>
יריב, היית בגן ממלכתי-דתי?	<u>אתי נחום:</u>
הייתי בכל הגנים, למה?	<u>יריב פישר:</u>
לא. אמרת, הייתי בגן הזה. לא, חשבתי שגדלת בגן הזה.	<u>אתי נחום:</u>
ביקרת.	<u>יריב פישר:</u>
אה, ביקרת.	<u>אתי נחום:</u>
לא. אני הייתי בגן מרגנית, לא בזה. כן, שאילתא הבאה, בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>

שאילתא מס' 4 ע"י אתי נחום

בנושא: סמכות חוקית, איומים ופגיעה בזכויות עובדים - בעקבות ההנחיה האוסרת נסיעות וחופשות בתומכות החינוך"

גב' רינה זאבי: שאילתא של אתי, בנושא סמכות חוקית, איומים ופגיעה בזכויות עובדים, בעקבות ההנחיה האוסרת נסיעות וחופשות בתומכות החינוך. בעקבות מסמך, אשר הופץ לאחרונה בקרב תומכות החינוך, ובו הודגש איסור מוחלט על נסיעות לחו"ל, או חופשות בארץ במהלך שנת הלימודים, תוך איום בהשלכות מהותיות על העוברות על האיסור, אנו מבקשים להבהיר את עמדתנו בנוגע לתקינותה המשפטית של המדיניות האמורה. בראש ובראשונה, עולה השאלה, שאלה עקרונית ומהותית בדבר הסמכות החוקית, עליה מסתמכת העירייה בהוצאת הנחיה, המגבילה את זכויותיהן הסוציאליות של העובדות, כפי שהן מעוגנות בחוק ובפסיקה. זכויות אלה כוללות, אך לא רק את הזכות לחופשה עפ"י חוק, חופשה שנתית, התשי"א 1951, ואת חופש התנועה כחוק יסוד במשפט הישראלי. כל הגבלה על זכויות יסוד אלה, חייבת להישען על בסיס סמכותי מפורש בחוק, ולהיעשות במידה הכרחית ובאופן מידתי. בהתחשב באמור, נשאלת אפוא השאלות

הבלתי נמנעות. על איזה בסיס חוקי או סטטוטורי ספציפי מתבססת העירייה בהטלת הגבלה גורפת ומאיימת כזו. האם קיים הסכם קיבוצי, או צו הרחבה המאפשר שלילה כה חד צדדית של זכויות העובדים. האם מסמך דומה, בעל תוכן מאיים זה, נשלח גם לכל העובדים המועסקים ע"י העירייה במערכת החינוך, לרבות גננות, מורות, ובעלות התפקידים האחרות. או שמא הוא מופנה באופן סלקטיבי ומפלה כלפי קבוצה אחת של עובדות. האם ההנהלה הבכירה של העירייה הייתה מודעת לתוכן המכתב, ולניסוחו האמפירי לפני שילוחו. האם אין בפרסום ניסוחים בוטים ומאיימים, גם אם הכוונה המוצהרת היא להגן על רצף חינוכי, כדי לערער את אמון העובדים בהנהלה, לפגוע קשות במורל, ולדחות עובדים איכותיים ובעלי יכולת, המתבלטים אם להצטרף לשירות העירוני. בהתחשב בטיעונים שלעיל, האם העירייה מתכוונת לחזור בה מהניסוח האמפירי והמאיים שבמכתב, ולבחון מחדש בשיתוף עם נציגויות העובדים, מדיניות מאוזנת יותר, אשר מכבדת הן את צרכי המערכת, והן את זכויות היסוד של העובדים. אנו ממתנינים לתשובה מפורטת וממצה, אשר תענה על השאלות. תשובה לשאלתא מס' 4. נוכחות רציפה של צוותי החינוך במוסדות, היא מפתח לרציפות התפקודית של גני הילדים, וליחס אישי על בסיס צוות המוכר לתלמידים. משכך, הסכמי שכר המורים, הגננות ותומכות החינוך, מסדירים את ימי החופשה, כך שיחפפו לחופשות התלמידים. תומכות חינוך בגני ילדים, יכולות לצאת לחופשה במהלך שנת הלימודים, אבל יש לכך מגבלות ותנאים ברורים. ועל כן, חופשות אלה יהיו עפ"י מועדי חופשות מוגדרים מראש, לפי לוח משרד החינוך, כגון חגים. ראש השנה, סוכות, חנוכה, ועוד. חופשות קיץ, לרוב ביולי, אוגוסט. עפ"י ההסכם הקיבוצי

שנחתם ב-2023, תומכות חינוך זכאיות לימי חופשה שנתית, כמו כל עובד אחר, אך אין אפשרות לצאת חופשה אישית במהלך תקופת הלימודים, אלא אם כן מדובר באישור מיוחד, או מצב חריג. החופשות האישיות נלקחות לרוב בתקופות שבהן הגן סגור, למשל באוגוסט, או בחופשות החגים. המסמך המוזכר בשאלתא, הופץ באפריל האחרון, ועליו חתומים מנהל אגף משאבי אנוש, ויו"ר ועד העובדים. והוא תואם את ההסכם הקיבוצי האמור. והופץ באישור של מנכ"ל העירייה, ובתיאום עם כל הגורמים הרלוונטיים בהסתדרות העובדים במרחב השרון. אתי.

אתי נחום :

טוב, אז יש לי שאלה לכבי היועמ"שית. ככה. לפי תיקון 7, שיצא ב-2002, אני מקריאה את סעיף 6 א' לחוק. "החופשה תינתן בחודש האחרון של שנת העבודה, שבעדה היא ניתנת, או במשך שנת העבודה שלאחריה". ויש עוד תיקון 14, בשנת 2014. "על אף הוראות סעיף קטן א', רשאי עובד לקחת יום מן החופשה במהלך שנת העבודה, שבעדה היא ניתנה במועד שיבחר ביום אחד נוסף באחד מהימים המנועים בתוספת. ואולם, אין ברשימת הימים כאמור, כדי לפגוע בהוראות סעיף 5. ובלבד שהודיע על כך למעסיקו 30 ימים מראש, לפחות". זה לא יכול לגרוע, אני לא יודעת מה ההסכם הקיבוצי. האם המסמך הזה-

עו"ד ענת ב. קרן:

לא ראיתי כרגע את הוראות סעיף 5, והוראות החוק לא בפניי- האם המסמך הזה הוא חוקי? הם מסתמכים על איזשהו הסכם קיבוצי. אז אני שואלת אותך, האם זה תקין.

אתי נחום :

אז אני אומרת לך שזה תקין, כמו שהוסבר בשאלתא. ודרך אגב, גם כל מורה בישראל יודעת שהחופשות נלקחות בחגים-

עו"ד ענת ב. קרן:

יש הבדל בין מה שהמורה רוצה, לבין מה שמאיימים, אומרים לך, אם תיקחי חופשה-

אתי נחום :

כל מורה-	<u>עו"ד ענת ב. קרן:</u>
אז נתחשבן איתך.	<u>אתי נחום:</u>
כל מורה יודעת שחופשות לא נלקחות במהלך שנת הלימודים-	<u>עו"ד ענת ב. קרן:</u>
זה בסדר.	<u>אתי נחום:</u>
אלא נלקחות בחופשות. וכל חופשה כזאת, ואם מישהי רוצה	<u>עו"ד ענת ב. קרן:</u>
לצאת שלא בחופשות, אז זה באישור חריג. ונענתה לך תשובה,	
שזה נעשה עפ"י דין.	
אבל להוציא מסמך שמאיים על העובד?	<u>אתי נחום:</u>
אני לא-	<u>עו"ד ענת ב. קרן:</u>
את ראית את תוכן המסמך?	<u>אתי נחום:</u>
לא ראיתי את המסמך.	<u>עו"ד ענת ב. קרן:</u>
אתה ראית את התוכן של המסמך?	<u>אתי נחום:</u>
יש מסמך שהיועמ"שית רואה אותו?	<u>רפי חיים:</u>
המסמך אומר, שמי שתעשה את זה, יהיו לך השלכות חמורות.	<u>אתי נחום:</u>
כאילו, מה זה, המסמך הזה?	
מי שייקח חופש-	<u>רפי חיים:</u>
זה שצריך מורה, מבינה שהיא צריכה בשנת הלימודים לא לפגוע.	<u>אתי נחום:</u>
אבל להוציא-	
אין שום דבר מאיים.	<u>יריב פישר:</u>
למה אז כל שנה לא הוצאתם את המסמך הזה? למה דווקא	<u>אתי נחום:</u>
עכשיו הוא יצא? אז תקרא את המסמך, יריב. הוא לא לעניין	
בכלל.	
...וזה בסדר גמור. הלאה, כן.	<u>יריב פישר:</u>
מאיה, השאילתא של יעקובוביץ', מישהו לוקח את זה על עצמו,	<u>גב' רינה זאבי:</u>
או שאנחנו-	
כן, אני. תשאלו.	<u>מאיה כץ:</u>
את תיקחי?	<u>גב' רינה זאבי:</u>

מאיה כץ: תקריאו.

שאלתא מס' 5 ע"י יונתן יעקובוביץ
בנושא: בעיית צנרת מים והצפות חוזרות בגן אילת

גב' רינה זאבי: שאלתא מס' 5-
יהודה בן עזרא: את מכירה את החומר?
מאיה כץ: אני כתבתי את כל השאלות וחילקתי אותן, אז כנראה שאני מכירה היטב את החומר.
גב' רינה זאבי: בנושא בעיית צנרת, מים והצפות חוזרות בגן אילת. בגן אילת, ברח' אשר ברש 34, קיימת תקלה מתמשכת בצינור המים בכניסה לגן. הצינור מתפוצץ כמעט מדי יום, דבר הגורם להצפה בכניסה לגן, ולמים עומדים. הצטברות המים גורמת למטרד יתושים קבוע, ולסיכון תברואתי. בנוסף, התקלה פוגעת בשגרת הפעילות של הגן. שכן, סגירה זמנית של התקלה, מתבצעת רק ע"י סגירה של הברז הראשי. צעד המונע אספקת מים סדירה. הורי הילדים דיווחו על הבעיה פעמים רבות עוד מהשנה שעברה, אבל חרף תשובות העירייה, כי הפנייה טופלה, בפועל המפגע ממשיך להתקיים, והבעיה לא נפתרה, והילדים נעקצים באופן קבוע. לאור האמור, אני מבקש לשאול את השאלות הבאות. האם העירייה מודעת לבעיה זו, ולסכנות הנלוות אילה. מה הן הפעולות שבוצעו עד כה לצורך תיקון התקלה, והאם יש תיעוד לכך. האם בכוונת העירייה לבצע תיקון יסוד של הצנרת, ולא להסתפק בפתרונות זמניים. מה הוא לוח הזמנים הצפוי לפתרון מלא של הבעיה. כיצד מתכוונת העירייה לתת מענה להורים, ולצוות הגן, אשר מתמודדים עם מפגע מתמשך זה. תשובה. ב-11.9 נערכה בדיקה יסודית-

מאיה כץ: לא, תקריאי, הבוקר. זה חשוב שזה יהיה הבוקר, כי אלו פניות שנמשכות כבר הרבה זמן, אבל הבוקר כתשובה לשאילתא, אז נערך סיור.

יריב פישר: בסדר, מאיה.

יהודה בן עזרא: התשובה נכתבה הבוקר-

מאיה כץ: אה, הבנתי.

יהודה בן עזרא: לכן היא לא קראה הבוקר.

מאיה כץ: בסדר.

גב' רינה זאבי: אם אני אגיד הבוקר, זה יהיה היום. ב-11.9 נערכה בדיקה יסודית של חצר הגן והצנרת. דווח כי כל הצנרת נמצאה תקינה ושלמה, ואין סימנים לפיצוצים או נזילות. מדובר בצנרת טפטוף, המיועדת להשקיית גינת אדניות החקלאות והצמחייה בגן, והכל נמצא במצב תקין. נכון להיום, לא נצפתה רטיבות כלשהי, או הצטברות של מים. ייתכן ומקור הרטיבות שלא נמצא בשטח בעת הבדיקה, בשימוש של צוות הגן, בצינור לשטיפת משטח הבטון בכניסה לגן. הובהר לסייעת, כי על צוות הגן לסגור את הברז עד הסוף, כדי שלא ייווצר טפטוף. נציין, כי אחת לשבועיים צוות הגינות העירוני מגיע לתחזוקת החצר, ולא נתקבלו תלונות מצוות הגן בנושא.

מאיה כץ: אני רק אגיד את זה באמירה, בסדר? אני לא יודעת אפילו איך לנסח את זה כשאלה. היום גם כל הסטנד של התיקים התמלא בנמלי אש. התקשרו ל-106. התקשרו ההורים ל-106 בחודש האחרון, בשבועיים האחרון בוודאי, מה-1.9, ולא מקבלים תשובות. לא מקבלים תשובות. לא מקבלים תשובות. אתה יודע מה, טוב מאוד שזה ככה שחבר מועצה עונה, שההורים-

רפי חיים: אתה אשכרה, כמו דחליל-

מאיה כץ: שביקשו את השאילתא הזאת, כשהם לא מקבלים תשובות, יראו

איך אתה מדבר אליהם, ואיך אתה מתייחס לשאלות שלהם. ילדים נעקצים כל יום ע"י יתושים. ההורים שולחים אותם עם מקלחת של אלתוש, זה נראה לך הגיוני? ילדים קטנים. אח"כ מגיעות גם נמלי האש, ולא מטפלים בזה. אותי לא מעניין כרגע שלא התקבלו תלונות מצוות הגן. לכו תבדקו כמה תלונות יש מההורים. גם היום בבוקר נערכו תלונות מההורים, תבדקו את זה. אז התשובה הזאת היא אולי מספקת אתכם, היא לא התשובה שקורית בפועל. אני מציעה שתבדקו עוד פעם את הנושא. אין לי מה לשאול על זה.

יריב פישר:

אין בעיה. ואם יש משהו, את יכולה להרים טלפון, ואנחנו כל פעם בודקים את הכל-

מאיה כץ:

אני לא צריכה להרים טלפון. יש הורים שעושים את זה. כשההורים מגיעים למצב שהם מתייאשים מהתשובות-

יריב פישר:

הם לא מתייאשים. כולם עונים להם פה כל הזמן-

מאיה כץ:

אתה לא מכיר?

יריב פישר:

ללא הפסקה, ללא הפסקה, כל היום. ללא הפסקה.

מאיה כץ:

לך תבדוק גם בווטסאפ שלך, הורים מהגן ששלחו לך הודעות, ורשמת להם שטופל. וכותבים לך שלא טופל. תבדוק.

יריב פישר:

בסדר. הלאה, בבקשה.

מאיה כץ:

חבל.

יריב פישר:

נטפל, הלאה. כן.

קהל:

...

יריב פישר:

כן. שאילתא הבאה, בבקשה.

שאילתא מס' 6 ע"י מאיה כץ

בנושא: היעדר קליטה סלולרית ותקשורת חירום בגני הילדים אילת ואביבים

- גב' רינה זאבי:** שאילתא מס' 6, מאיה.
רפי חיים: על מה המחאה?
גב' רינה זאבי: טוב, אנחנו ממשיכים -
קהל: ...כולנו מתנגדים...יש תושבים שהם לא מהשכונה, שהגיעו לבדיקה מדגמית, כדי-
יריב פישר: את מפריעה לישיבה, בבקשה.
רפי חיים: מעניין אם היה מסגד, גם היית מדברת ככה.
גב' רינה זאבי: היעדר קליטה סלולרית בתקשורת חירום-
מאיה כץ: לא, לא, לא. תחכי. אני לא, עם כל הכבוד-
קהל: ...
רפי חיים: זו האהבה והאחוה, והאחדות.
קהל: ...יש מספיק מקומות...
רפי חיים: אוי, אוי, אוי.
קהל: ...שרמוטה, ושרמוטה, ושרמוטה, מתחילת הישיבה, ואף אחד לא עושה עם זה כלום. גם כשהיועצת שלכם דיברה, הוא קרא לה שרמוטה. די כבר.
יריב פישר: כן, שאילתא הבאה.
קהל: אנחנו נתראה-
יריב פישר: בסדר.
קהל: אל תדאג.
דנה אורן ינאי: מה, אתה מאיים?
קהל: המצב שלי ככה, אתה תשלם על זה, על המצב שלי. אני לא מאיים. שידאג לענני העיר-
יריב פישר: שאילתא הבאה, בבקשה.
קהל: צוחק כמו פינוקיו. כולכם פה מנאיכ. אל תדאגו.
גב' רינה זאבי: היעדר קליטה סלולרית ותקשורת חירום בגני הילדים. מאיה, זה שלך. בגן אילת ובגן אביבים, ברח' אשר ברש 34 קיימת בעיית

קליטה סלולרית חריפה. בשל כך, צוותי הגנים אינם מקבלים התראות חירום בטלפונים הניידים, ואינם יודעים מתי עליהם להישאר במרחב המוגן, או מתי ניתן לצאת ממנו. באזעקה האחרונה, הילדים אף שהו מחוץ לממ"ד בעת האזעקה. דבר שהעמיד את ביטחונם ואת ביטחון הצוות בסכנה ממשית. לאור האמור, אני מבקש לשאול. האם העירייה מודעת לבעיה הזאת? אילו צעדים ננקטו עד כה לפתרון בעיית הקליטה ב-2 הגנים? האם העירייה תפעל להצבת טלפונים ניידים בממ"דים של 2 הגנים, עד למציאת פתרון מלא לבעיית הקליטה. מה הוא לוח הזמנים הצפוי לטיפול בבעיה, וליישום פתרונות תקשורת בטוחים לצוותי החינוך והילדים. תשובה. כן, בעיית הקליטה נוצרה כתוצאה מהריסת מבנים שעליהם היו אתרי סלולר של החברות השונות. נושא הצופר החלש מטופל מול פקע"ר. העירייה מקדמת בימים אלה "קול קורא" להצבת אתר סלולרי חדש, על גג בניין העירייה, שיפורסם לכל החברות. עפ"י בדיקה מקצועית טכנולוגית של חברות הסלולר, האתר ישפר משמעותית את הקליטה בעיר. בהמשך למהלך זה, יבוצע מיפוי מקצועי נוסף של הקליטה בעיר. וככל שיידרש, יינתנו מענים נוספים מסוגים שונים להשלמה. בתאריך 7.9, שלח מנכ"ל העירייה מכתב למנכ"ל משרד החינוך בבקשה להחריג. זה נורא מפריע לי, אני מבקשת. בתאריך 7.9, שלח מנכ"ל העירייה מכתב למנכ"ל משרד החינוך, בבקשה להחריג גנים עם בעיית קליטה באזור שבו צופר חלש, ולאשר הפעלת רשת WIFI בגנים אלו. למרות האיסור המפורש הקיים בחוזר מנכ"ל 3, נבחן את הנושא. חשוב להבין, שהצבת טלפון נייד, לא תסייע לצוות ולילדים לשמוע את האזעקה. אגף הביטחון בוחן פתרון מידי ומהיר להצבת מכשירי רדיו, המכוונים על תדר שישמיע את ההתראה. הצבת רדיו בגני

ילדים, פתרון מידי. פתיחת רשת WIFI אלחוטית, במידה ותאושר ע"י מנכ"ל משרד החינוך באופן מידי. הקמת אתרי סלולר אינה תלויה בעירייה, ולכן אין אפשרות לספק לוח זמנים. אם כי, הצפי הסביר לתהליך, הוא תוך מספר חודשים. מאיה. למי שלא מכיר את האירוע הזה, אז בעצם הייתה אזעקה, הילדים לא שמעו, הילדים היו בזמן בחצר. עכשיו, יש פה כמה פתרונות. בסוף, אני לא כל כך מבינה למה מחכים לאישור של משרד החינוך בשביל להציב שם אפילו את ה-WIFI, עד שתסימו את ה"קול קורא", ושזה ייקח את כמה החודשים. לא יודעת אם גם עשיתם. כתבתם שהנושא של הצופר יטופל. הוא היה צריך להיות מטופל, ואז לעשות בדיקת חירום. כרגע ההורים מוטרדים, הם לא יודעים אם הם ישמעו את האזעקה או לא. אין קשר שאפשר לייצר עם הגננות והסייעות. וגם אם הן נכנסות כבר לממ"ד, הן לא יודעות מתי הן צריכות לצאת. עכשיו, יש באמת חרדה משמעותית בקרב ההורים. אז אם הצבתם רדיו היום, קודם כל, זה כבר פתרון. אבל האם אין אפשרות להציב את עמדת ה-WIFI, עד שמשרד החינוך יחליט, עד שהוא ירצה, עד שזה יעניין אותו בכלל. את מי זה מעניין? באמת אני שואלת.

מאיה כץ:

טוב, מאיה. אנחנו עובדים עם משרד החינוך, מול באמת חברות הסלולר-

יריב פישר:

יריב, זה לא מעניין. כרגע יש גן שלא שומעים בו את האזעקה. אל תגיד לי משרד החינוך. יש גבול לציניות-

מאיה כץ:

יריב פישר:

אני לא מדברת כרגע בציניות. אתה מדבר בציניות.

מאיה כץ:

יש גבול לציניות, כי אני חיפשתי מכתב אחד שיצא ב-10 השנים האחרונות בנושא הזה, ואף אחד לא טיפל בו. אנחנו מטפלים

יריב פישר:

בזה יסודי.	<u>מאיה כץ:</u>
אתה ראש העיר כרגע. אותי לא מעניין מה היה מאחורה.	<u>יריב פישר:</u>
אני האחראי, ואני מטפל בזה.	<u>מאיה כץ:</u>
מצוין. אז תטפל בזה.	<u>יריב פישר:</u>
תודה רבה. שאילתא הבאה, בבקשה.	<u>מאיה כץ:</u>
WIFI. ריבון העולמים, שישמעו את האזעקה. תעשו בדיקת צופרים.	<u>יריב פישר:</u>
10 שנים.	

שאלתא מס' 7 ע"י מאיה כץ
בנושא: טיפול חינוכי ומניעתי באירוע שימוש לרעה בבינה מלאכותית במוסדות החינוך

גב' רינה זאבי: שאילתא ע"י מאיה כץ. טיפול חינוכי ומניעתי באירוע שימוש לרעה בבינה מלאכותית במוס"ח. בפסח אשתקד, התרחש אירוע חמור, במסגרתו פורסמו תמונות עירום מבוימות של מורה, שנוצרו באמצעות טכנולוגיית בינה מלאכותית. בהמשך התברר כי מדובר במעשה שנעשה ע"י תלמידות. אירוע זה מעלה שאלות כבדות משקל בנוגע להבנה של בני הנוער את המשמעויות האתיות, המשפטיות, והחברתיות הכרוכות בשימוש לרעה בבינה מלאכותית, וכן באשר לצעדים שנקטו ברמה העירונית, על מנת למנוע הישנות מקרים דומים בעתיד. לאור האמור, אבקש לשאול. האם העירייה קיימה בדיקה פנימית בנוגע לאירוע. האם התקיימו פעולות הסברה מערכתיות בנושא שימוש אחראי ובטוח בבינה מלאכותית, בקרב תלמידים וצוותי הוראה בעיר. האם קיימת תכנית עירונית חדשה, בעקבות המקרה שקרה להתמודדות עם סוגיות של בריונות רשת, שימוש בטכנולוגיות

מתקדמות לרעה, ופגיעה בפרטיות. אם קיימת תכנית בשנה הנוכחית, מה הוא לוח הזמנים ליישומה, והאם נבחן שת"פ עם גורמי מומחיות חיצוניים. למשל, משרד החינוך, עמותות, אנשי מקצוע בתחום הבינה המלאכותית, והבטיחות ברשת. תשובה. ראש העיר, מנכ"ל העירייה, משטרת ישראל ויחידות הסייבר העירוני, ליוו את האירוע עד לתפיסת האחראיים. נציגי האגף לחינוך על יסודי, והשירות הפסיכולוגי היו חלק מהצוות הרב מקצועי אשר ליוו את האירוע, לרבות הסיוע לנפגעות, והעבודה החינוכית משמעתית הנדרשת ביחס לפוגעות. הדרכות ביחס לסכנות השימוש בבינה מלאכותית, והפצת תכנית ברשתות משולבות בשגרה, בתכניות המניעה של בתי הספר. גם בשנת הלימודים תשפ"ה התקיימו הדרכות אלה לפני ואחרי האירוע. תכנית התקשוב של מנהל החינוך כוללת התייחסות לשימוש מושכל ובטוח בטכנולוגיה. תכנית התקשוב של מנהל החינוך פועלת בליווי מקצועי של חברת תימור פתרונות למידה, ובהתאם להנחיות משרד החינוך, התכנית תמשיך גם לשנת הלימודים תשפ"ו.

תודה על התשובה, אבל בסוף בתשובה אין את מה ששאלתי, אז אני אשאל את זה אחרת, בשאלה נוספת. כל התכניות שנכתבו פה, שהן כבר קיימות בתוך תכנית התקשוב, הן היו קיימות גם לפני האירוע. וזה עדיין לא מנע את האירוע עצמו. אגב, שכתבתי אשתקד, הכוונה הייתה לשנת הלימודים הקודמת. פסח שנה שעברה.

מאיה כץ:

נכון, פסח אשתקד. לזה התכוונתי, שיהיה רק ברור. האם לא ראוי לדעתכם, להכניס תכנית חדשה. התכניות האלה שכבר היו, הן לא פתרו את הבעיה. הן לא יצרו מניעה. בסוף קרה האירוע. האם לא נכון להכניס תכנית חדשה, להסתכל מה חדש היום, מה

יריב פישר:

מאיה כץ:

שונה היום, מה אחר. לנסות לייצר תכניות שהן יותר מותאמות, זו השאלה.

יריב פישר:

אני באמת סומך על מנהל החינוך שלנו. מדברים על זה כל הזמן, זה חלק מהשיח. המוגנות זה חלק מהשיח שלנו בכל בתי הספר. וגם-

מאיה כץ:

יריב, אבל הכל נעשה, ועדיין קרה מה שקרה. אז אולי צריך לעשות משהו אחרת, לחשוב אחרת, לשנות אחרת. לחשוב אחרת. באמת אני שואלת, האם אתם חושבים שצריך עדיין להמשיך להסתמך על אותן תכניות קיימות.

יריב פישר:

תראי, הסיפור הוא לא רק זה. ואם שאלת, נרחיב על זה. הסיפור של הילד שקפץ מקומה 10- נכון.

מאיה כץ:

יריב פישר:

וזה קשור לאותם דברים. עכשיו, אנחנו לא עוברים על הדברים האלה לסדר היום. מנהל חינוך מכנס פה את כל מי שקשור לחינוך הילדים בעיר הרצליה. וזה בני הרצליה, וזה תאגיד התרבות, וזה כל תנועות הנוער ביחד איתו, ביחד עם הדר ארד, כדי לראות מה אפשר לעשות אחרת לגמרי. ויש הנחיה שלי, שהיא סופר קריטית מבחינתי, לגדול ב-10% בבלתי פורמלי כל שנה. זה חלק מהסיפור הזה. השעמום של הילדים הוא, אנחנו רואים את זה דרך אגב, לא רק בזה- נכון.

מאיה כץ:

יריב פישר:

בכל חופש היה משהו בכל מקום במדינה. ואנחנו שמים לב לזה. והשעמום זה חלק מהדברים שאנחנו רוצים כמה שיותר למתן. והדר יושב על זה ביחד עם כולם. לשמחתי, כולם עובדים ביחד בשת"פ, כדי למגר כמה שיותר. לעולם לא יהיה פה 100%, אבל למגר כמה שיותר, אנחנו עובדים על זה מאוד קשה. בסדר? שאילתא הבאה, בבקשה.

- גב' רינה זאבי:** מאיה, 2 השאילתות הבאות, אחת של רודוניה, ואחת של יעקובוביץ'. נעביר לישיבה הבאה?
מאיה כץ: לא. למה?
גב' רינה זאבי: את רוצה לענות על זה?
מאיה כץ: כן.
עו"ד ענת ב. קרן: משום שחבר המועצה... אמור לשאול. ולכל חבר מועצה יש 2 שאילתות. אז לא יכול להיות שעכשיו כל השאילתות יהיו שלך. את רוצה בלי שאלה נוספת, שהיא תקריא-
מאיה כץ: אז הוא יקריא את זה, ואני אכתוב לו מה לרשום.
עו"ד ענת ב. קרן: אז אוקי, בבקשה.
מאיה כץ: טוב. זו טכניקה מאוד-
עו"ד ענת ב. קרן: אבל אי אפשר שחבר מועצה אחד יקריא 6 שאילתות...
גב' רינה זאבי: אז אנחנו נגיש את השאילתא הזאת-
מאיה כץ: קודם כל, שאילתא מס' 9, כבר ענינו עליה מקודם, בזמן ההפסקה-
גב' רינה זאבי: אז היא מתייתרת?
מאיה כץ: אז אפשר רק להקריא אותה לפרוטוקול, את השאלה ואת התשובה. שאילתא מס' 8-

שאילתא מס' 8 ע"י עדת רודוניה
בנושא: פערי מיגון במוסדות החינוך בעיר

- גב' רינה זאבי:** אוקי, שאילתא מס' 8-
יריב פישר: אחד, אחד, כן.
גב' רינה זאבי: ע"י איתי צור, בנושא פערי מיגון במוס"ח. בעקבות מצב החירום הביטחוני, והצורך בהגנה מיטבית על תלמידי העיר, וצוותי ההוראה, עולה כי נושא המיגון במוס"ח טרם הוסדר במלואו.

הדוגמה בגן הילדים שהעלינו בשאלתא הקודמת, היא דוגמה קטנה לליקויים רבים שטרם טופלו. עד כה, לא הוצגה לפני מועצת העיר תכנית ברורה ומלאה להשלמת המיגון. ועדיין קיימים פערים משמעותיים בין צרכי המוסדות, לבין המענה בפועל. פערי המיגון גורמים לדאגה רבה בקרב הורים וצוותי חינוך, ופוגעים בתחושת הביטחון של הילדים הלומדים במוס"ח ברחבי העיר. לאור האמור, אבקש לשאול. האם העירייה ערכה מיפוי עדכני של כל המוס"ח בעיר, ובחנה את צרכי המיגון שלהם. מדוע טרם הוצגה תכנית כוללת להשלמת המיגון לפני מועצת העיר והציבור. אלו צעדים ננקטו עד כה לצמצום הפערים במוסדות, שבהם המיגון חסר או חלקי. מה תכנית העבודה של העירייה לשנה הקרובה בנושא זה. האם גובש לוח זמנים ברור להשלמת כל עבודות המיגון בכל המוס"ח בעיר. תשובה. עיריית הרצליה מודעת למורכבות האתגר, ולחששות בקרב ההורים והצוותים החינוכיים. בהתאם להנחיית הנהלת העיר, עיריית הרצליה פועלת באופן נמרץ ומתמיד לצמצום הפערים הקיימים, והבטחת מיגון מיטבי בכל המוס"ח, על בסיס תכנית העבודה העירונית, "מגן העיר". תכנית זו מציבה כיעד, מענה מיגוני לפחות ל-80% מתלמידי העיר. והיא מנחה את כל פעולותינו והצבת המרחבים המוגנים שביצענו עד כה. בהתייחסות לשאלות. עיריית הרצליה, באמצעות פקע"ר, ובשיתוף מנהל החינוך ואגף הביטחון, ביצעה מיפוי עדכני ומקיף של כל המוס"ח בעיר. המיפוי כולל בחינה פרטנית של מצב המיגון בכל מוסד, לצד הגדרת פתרונות משלימים במקרים בהם קיים חוסר במרחבים מוגנים. 2, תכנית המיגון הוצגה לפני מנהלי בתי הספר והנהגת ההורים, ונמסרו להם מלוא הנתונים לצורך הבהרה ושקיפות. נוסף על כך, בתשובה לשאלתא מיום 14.11.2024,

נמסר פירוט נרחב באשר לתכניות ההשלמה וצעדי היישום. עיריית הרצליה פעלה לצמצום פערי המיגון במוסדות הבאים. בי"ס ברנר, רמב"ם, גן תרזה, תדהר, יערה, עופר, אייל, שקד, הדר, בי"ס יוחנני, אלון, חט' ביניים זאב, וכמובן במנהל התפעול. במסגרת תכנית העבודה לשנה הקרובה, עתידות להתחיל במהלך חגי תשרי עבודות מיגון בבתי הספר גורדון ואופק. העבודות צפויות להימשך כחצי שנה, ולהסתיים במהלך שנת הלימודים הנוכחית. עוד נציין, כי אין פער מיגון בתיכון הראשונים. ובמסגרת בניית אגף חדש במהלך 2025, 2026, ייבנה גם מרחב מוגן. כחלק ממדיניות העירייה, ותפישה מרחבית, כל פרויקט של הוספת כיתות לימוד במוס"ח יכלול באופן מובנה גם תוספת מיגון תקני, בהתאם להנחיות פקע"ר, והתקנים המחייבים. כן, איתי.

איתי צור:

עדיין יש כמה שאני אשמח להתייחסות ספציפית. אחד מהם זה בן צבי, מה קורה איתו. וייצמן, שלדעתי אין כלום. וגם שמואל הנגיד, אני אשמח לדעת מה קורה איתם. ולמה עצם העירייה לא מוציאה את המשאבים שלה, כדי למגן את מה שנשאר.

אלכס גולדשטיין:

ערב טוב, איתי. קודם כל, יש לנו תכנית מאוד ברורה, אילו בתי ספר אנחנו צריכים להרחיב, לאור גידול באוכלוסייה, גידול במספר התלמידים. תכנית רב שנתית, שמנוהלת ע"י האסטרטגיה והחינוך. בהתאם לתכנית הזאת, יגיע מיגון לבתי הספר הרלוונטיים. זה אומר שאנחנו לא רודפים אחרי, לא אומרים לעצמנו, בן צבי נדרש מיגון, קדימה, בואו נמגן. אנחנו בודקים מה הצרכים של בן צבי הפדגוגיים-

מה זאת אומרת-

איתי צור:

אלכס גולדשטיין:

בונים תכנית רב שנתית. ובהתאם, לצורך הדוגמה, בן צבי מתוכנן ב-2027 לקבל אגף חדש, אז ב-2027, במסגרת ההקמה של

האגף החדש, גם יתבצע מיגון בבן צבי. עד אז, קודם כל, אנחנו נמצאים במצב שגרה, מצב כוננות 1, הכי מוגן שיש. הכי מוגן שיש. פתחנו את שנת הלימודים, כל המוס"ח עברו תרגול אמת ב-5.9, ותרגולים נוספים, כדי לראות שהם עומדים בהנחיות של פקע"ר. לכל מוס"ח יש דו"ח מהנדס מאוד ברור, שמגדיר לאן אפשר להיכנס, לאיפה אפשר לעמוד, או לשבת, כדי להיות במצב הכי מוגן שיש.

איתי צור: עד 2027, זה מלא זמן.

אלכס גולדשטיין: אבל יש לנו לא מעט מוסדות עם דו"ח מהנדס, שאושר במצב כוננות 1, להיות במצב הכי מוגן שיש בשגרה, כמו שכל אזרח מתנהל, ולתת מיגון לילדים שלנו. במצב כוננות 2, כשהמדינה אומרת לנו, רק במיגון תקני, יש לנו תכנית מאוד מסודרת, שאומרת, כל ביי"ס, מי לומד מהבית, מי הולך למתנ"ס שכן ולומד במרחבים מוגנים. במצב כוננות 3 ו-4, כמו שהיינו ביוני האחרון, הילדים בבית. זה אומר שיש פתרון למצב כוננות 1, עפ"י הגדרות המדינה. יש פתרון למצב כוננות 2, עפ"י הגדרות המדינה. במצב 4, הילדים בבית. לכן ההשקעה התקציבית היא לא לרדוף אחרי המיגון, אלא להגדיר מה הצורך הפדגוגי, ובהתאם, לתת פתרונות מיגון.

יריב פישר: עם תכנית 5 שנים מראש-

אלכס גולדשטיין: עם תכנית 5 שנתית קדימה.

איתי צור: אני רק אומר ש-5 שנים במצב שלנו היום, שהוא מאוד, מאוד גבולי, אני חושב שאפשר למצוא פתרונות אפילו ביניים, שעם השיפוץ הגדול-

מאיה כץ: של הסטת משאבים.

איתי צור: צריך להסיט רגע משאבים, ולנסות לתת איזשהו פתרון שהוא מעבר רגע לסטנדרט.

יריב פישר:
 אני לא מסכים איתך. וחשוב לעבור מאוד מסודר-
איתי צור:
 לעבוד מסודר, זה לא קשור. אתה עובד מסודר לגמרי.
יריב פישר:
 אנחנו מסתכלים 5 שנים, אנחנו מסדרים את העיר. אלה לא
 פתרונות של הרגע, שום דבר-
איתי צור:
 לא. יש תהליך מסודר, ויש בינתיים בתהליך המסודר, אתה עושה
 קוויק ווינס, ומנסה לתת רגע מענה שהוא מעבר רגע להגדרות של
 הפקע"ר-
יריב פישר:
 התהליך נעשה מאוד מסודר. דרך אגב, מחכים גם...5 שנים,
 סליחה.

שאלתא מס' 9 ע"י יונתן יעקובוביץ

בנושא: גן "הדר" והסכנות הצפויות בסמוך לו

גב' רינה זאבי:
 שאלתא מס' 9. איתי, אתה גם-
מאיה כץ:
 לא, את יכולה רק להקריא אותה לפרוטוקול. שאלה ותשובה.
גב' רינה זאבי:
 בנושא גן הדר, והסכנות הצפויות בסמוך לו. גן הדר פועל
 בצמידות למתחם פיננסי-בינוי, שבו מתוכננת הריסת בניינים
 במפלס הגבוה ממש מעל חצר הגן בתקופה הקרובה. כבר כיום, 4
 ימים בלבד לפתיחת שנת הלימודים, החומה המפרידה החלה
 לקרוס, וכל עבודת בנייה או תנועת מנופים עלולה להתרחש
 בצמידות מידית לילדים. נוסף על כך, במציאות ביטחונית רגישה
 במיוחד, קיים חשש ממשי מחשיפה יום יומית של הילדים
 לעשרות פועלים באתר הסמוך לגן. מדובר במציאות חריגה
 ומסוכנת, שאין להשלים איתה. לאור האמור, אבקש לשאול.
 האם העירייה מתכוונת להעביר את ילדי גן הדר למבנה חלופי
 בטוח, לפחות בתקופת ההריסה והבנייה. ואם לא, כיצד העירייה
 מתכוונת להבטיח פיקוח בזמן אמת על עבודות הבנייה, כדי שלא

ייווצר מצב שבו מנופים וכלי עבודה חולפים מעל חצר הגן בזמן פעילות הילדים. האם לאחר פניות חוזרות ונישנות של ההורים בלא קבלת מענה, בכוונת העירייה לקיים סיור שטח מידי עם נציגי ההנהלה הבכירה, כדי להתרשם במו עיניהם מהסיכון הממשי. מי נושא באחריות הישירה והאישית לבטיחותם ולבטיחונם של ילדי הגן כיום, ובעת תחילת העבודות. תשובה. בטיחותם ובטיחונם של ילדי הגן נמצאים בראש סדר עדיפויות של העירייה. לנוכח הרגישות הרבה בפרויקט הפינוי-בינוי המתוכנן בסמיכות לגן הדר, ולפני תחילת העבודות, התקיימה פגישה בין כל הגורמים הרלוונטיים, במטרה לוודא שההתנהלות באתר תיעשה בהתאם לכל ההנחיות והתקנות, ותוך שמירה בלתי מתפשרת על שלום הילדים. בהתייחסות לשאלות, טרם תחילת העבודות האמורות להתחיל בעוד מספר חודשים, ובמיוחד בשלב הרגיש של ההריסה, נשקלות אפשרויות לפעילות חוץ גנית, או בזמן חופשה של ילדי הגן. וזאת כדי למנוע את נוכחות בזמן העבודות. נכון לעכשיו, הקבלן טרם קיבל אישור לתחילת העבודה, ולא תתאפשר כל פעילות בשטח, לרבות הכנסת ציוד, פועלים, או כלי עבודה, עד להצגת כל האישורים הנדרשים, לרבות אישור מחלקת בטיחות מוס"ח, אישור מחלקת בר קיימא בנושא רעש, אבק, וזיהום. אישור ועדת תנועה, להתאמת תנועת רכבים לזמני פעילות הגן. 2, נערך סיור ב-8.9, שבו נקבע כי תתקיים ישיבה נוספת עם כל הגורמים, כולל נציגות ההורים, הגנת, הקבלן ונציגי העירייה, בטרם יינתן כל אישור לעבודה בשטח. ישיבה זו תשמש גם לבחינת השטח, והצגת כל ההסדרים לצורך שמירה מרבית על בטיחות הילדים. העירייה מבצעת הערכת סיכונים וביקורים בשטח. ובמידה ותתגלה סטייה מהנהלים, העבודה תיעצר באופן מידי. נסכם כי העירייה פועלת

בתיאום עם הנהגת ההורים, ומחויבת לשקיפות, לשיתוף ההורים, ולפיקוח הדוק על כל שלבי העבודות, תוך שמירה קפדנית על שלום וביטחונם של ילדי הגן, וצוותו החינוכי.

מאיה כץ:

רק שייאמר לפרוטוקול, סעיף 2 לא התקיים, אבל בזמן ההפסקה, אז ראש העירייה דיבר עם ההורים, וסוכם שיישבו לפגישה מסודרת עם קרן פריימן-

יריב פישר:

פגישה מסודרת נוספת, כי גם שאלתי את גלילה. התקיימה פגישה-

מאיה כץ:

פגישה לא התקיימה, גלילה.

יריב פישר:

התקיימה.

מאיה כץ:

אנחנו מודעים לזה. הגיעו לפה 5 אימהות, שלא ענו להן לתשובות, לא שלחו לזה פגישה. וגם הפגישה עם נופר, אי אפשר לקרוא לה פגישה. גם נופר בעצמה אומרת שמבחינתה זו לא פגישה.

גלילה יבין:

יום לפני שהאימהות שאת מדברת עליהן, הגיעו לעירייה, התקיימה פגישה עם נציגים של אותו גן.

מאיה כץ:

היו פה 8 הורים, שמייצגים את הגן.

גלילה יבין:

הם הגיעו יום אחרי.

מאיה כץ:

אמרו לכם, לא הייתה פגישה-

גלילה יבין:

הם טענו שלא הייתה. אבל התקיימה פגישה בפועל, יום לפני.

מאיה כץ:

אני לא יודעת עם מי קיימתם את הפגישה.

גלילה יבין:

עם מאיה אלדר, וכל הצוות.

יריב פישר:

יש הרבה הורים. ישבנו, גם אני ישבתי, ונשב עוד. אנחנו על זה לגמרי. כן, שאילתא-

מאיה כץ:

פשוט תקיימו את הפגישה עם קרן אחרי החגים, תמצאו את הפתרונות. זה חשוב מספיק. לא בשביל שאנחנו נתווכח על זה. זה הכל.

4. הצעות לסדר

**הצעה לסדר מס' 1 ע"י אתי נחום ורפי חיים קדושים
 בנושא: עבירות משמעת נוספת של מורה בתיכון בהרצליה**

גב' רינה זאבי: אנחנו נעבור להצעות לסדר. רפי, מי מציג את זה, מבחינתכם? אתי. הצעה לסדר.
אתי נחום: רגע, אתה נשאר או יוצא?
גונן לצטר: אה, עכשיו אתם? אז אני אצא.
אתי נחום: אתה רואה, אני מזכירה לך. לא, כי זה יעשה לו לא טוב.
רפי חיים: הוא לא יכול לשמוע אותנו.
אתי נחום: אז אני עוזרת לו, שלא בטעות ייפול לתוך המלל שלי.
גונן לצטר: אני יכול לשמוע, אני לא רוצה.
אתי נחום: אה, לא רוצה? אז הנה, בבקשה.
יריב פישר: נקרא לך להצבעה. כן, קדימה.
אתי נחום: הנני להגיש בזאת הצעתי לסדר, לקראת ישיבת מועצת העיר הקרובה, והכל כפי המפורט להלן. כזכור, בעבר הגשתי הצעתי לסדר, למצות את הדין המשמעתני עם המורה בתיכון בהרצליה, בשם יותם גוטמן, אשר התבטא בפומבי, תוך פרסום באינטרנט, כלפי אימא של חטוף שנהרג, בזאת הלשון. "אפשר להגיד שהיא בלתי נסבלת. ביביסטית מתועבת, שזורחת מאז שירו בבן שלה. אני שמח שהוקל לה, אבל למה אנחנו צריכים לסבול אותה באולפנים? עוד כשהוא היה חטוף, היא הייתה נראית קוקו. מאז שהוצא להורג, היא עשתה מייקאובר, ומפוזת באולפנים ב-היי". עוד הזכרתי אז, כי המורה, כאמור, גם התבטא בפומבי בעד סרבנות לשירות צבאי, או לאי התנדבות. שמבחינת הקורבנות

של החמאס, שנותרים חשופים, אין זה משנה הרבה אם זו סרבנות או התנדבות. ואף התברר, כי באירוע אחר, המורה כינה שר בממשלת ישראל, במונח "חלאה". כמובן, שקואליציית השמאל הקיצונית והבולשביקית סילקה על סף את הצעתי לסדר, וראש העיר המושחת העניק בפועל פטור מהדין למר גוטמן, עקב היותו ממחנה השמאל. בבחינת פרוטקציה פוליטית מושחתת. כעת, ומשמר גוטמן מודע לכך שיש לו חסינות מהחוק, ופרוטקציה אצל ראש העיר הבולשביקי, הוא אף קיבל תיאבון, והוציא עוד פוסטים מטעמו. אני מקריאה את הציוצים שלו.

את כתבת ראש העיר המושחת?

יריב פישר:

את כתבת ראש העיר מושחת?

דנה אורן ינאי:

אתי, את כתבת, ראש העיר המושחת?

יריב פישר:

לא יפה להגיד. אין סיכוי בעולם שאת כתבת את זה. אין סיכוי בעולם.

יהודה בן עזרא:

אני אקריא את הציוצים שלו.

אתי נחום:

אני מכיר אותך.

יהודה בן עזרא:

"אין שום מקבילה בין מחאת קפלן, שמורכבת מאנשים שמחזיקים את המדינה הזו על הכתפיים, לבין הדתיים הפרזיטיים, שרק מוצצים ממנה את הטוב שלה". פוסט נוסף. "כשאומרים להם ה-7.10 לא קרה בגלל ההתנתקות, הם נעלבים. כשקוראים להם, אוכלי מוות, הם נעלבים. כשקוראים להם מתנחבלים, הם נעלבים. אני מתחיל לחשוד שהם פשוט לא אוהבים לשמוע את האמת". עוד ציוץ. "גם אף אחד לא התריע שזה מופרע לגמרי לשלוח גדודים מהעטוף לאבטח השתוללות של מתנחבלים בשטחים. חוץ מכולם". הנה, מעבר לעובדה שמר גוטמן הוא תועמלן פוליטי מובהק ואגרסיבי, אשר עושה שימוש בלשון בוטה, מבקר בפומבי שר או שרים בממשלת ישראל,

אתי נחום:

לרבות החלטותיהם, ומביע במשך תקופה ארוכה ובאופן עקבי עמדות פוליטיות קיצוניות, בעניינים השנויים במחלוקת במישור הציבורי, עכשיו גם הוא הפך להיות מסית שמכנה מגזר שלם כפרזיטים המוצצים את הטוב, וכמתנחבלים, ואוכלי מוות. אמירה אנטישמית, שמזכירה תקופות אפלות. בחוזר מנכ"ל משרד הפנים, כבר נכתב על מקרה מסוג זה. על עובד ההוראה, כמי שאמון ומופקד על תלמידים, להיראות בציבור נטול פניות, לרבות פניות פרטיות. ניטרלי ואובייקטיבי, ככל האפשר. עליו לנהוג איפוק וסובלנות, ולא לבכר ולעודד עמדה פוליטית כזו או אחרת על רעותה. חשוב לציין, שאי עמידה בהוראות, עלולה לגרור נקיטת הליכים כקבוע בדין. ובבית הדין המשמעתי, נקבע רק לאחרונה כי בהוראת מנכ"ל, שנכנסה לתוקף ב-1.1.2009, שכותרתה, ההתנהלות כללית לגבי סייגים לפעילות פוליטית מפלגתית של עובדי הוראה. נקבע באשר להתבטאות בפומבי, כי נאסר על כל עובד ההוראה, ללא הבדל דרגות ומעמד, להביע בפומבי ביקורת מעליבה, או פגיעות על הכנסת וועדותיה. ובכלל זה, החלטות וחוקים שנתקבלו על ידה. ובכלל זה, על הממשלה ומשרדה. או על בני ציבור, ועל ציבור בוחרים אחרים. לכלל זה, על עובד ההוראה גם כאדם פרטי, בעת שהוא מביע את דעתו בתחומה האלקטורלית והמפלגתיות, במסגרת כיתות הלימוד, בריאיון, בנאום, בשידור, בעיתון, ברשת, או בכל אמצעי תקשורת או מדיה אחרים. קיים איסור מוחלט על הבעת דה-לגיטימציה למדינה, או למוסדותיה. שלילת עצם קיומה של המדינה, או את אופייה כמדינה יהודית ודמוקרטית. או הבעת דה-לגיטימציה למגזרים או לאנשים בחברה הישראלית. כמו כן, קיים איסור על הבעת ביקורת מעליבה, או פגיעות כלפי הכנסת וועדותיה. החלטות וחוקים שנתקבלו על ידה, הממשלה

ומשרדיה. או עובדי ציבור, בין אם בכיתת הלימוד, בריאיון, בנאום, בשידור, בעיתון, ברשת, או בכל אמצעי תקשורת או מדיה אחרים. גם בית המשפט העליון התייחס למקרה שעובד ציבור, לרבות עובד עירייה או גוף המוקצה מטעם העירייה, מרשה לעצמו להפוך את עצמו לתועמלן פוליטי בתדירות קבועה, ובאופן אגרסיבי, כפי הסיקור של בית הדין הארצי לעבודה. הלכה פסוקה היא מיני כבר, כי מתוקף מעמדו ותפקידו, חלה על עובד הציבור החובה להימנע מהשמעה בפומבי של עמדות ודעות בעלות גוון פוליטי מובהק, בסגנון בוטה, כדי שלא יפגע אמון הציבור בשירות הציבור ותכליתו. פרשת גדעון ספירו, הטעים הנשיא שמגר. עובד הציבור-

פרשה של מי?

גדעון ספירו.

כן, תמשיכי.

עובד הציבור צריך לשמור בעיני הציבור על תדמית ניטרלית, שאינה משועבדת להשקפה פוליטית מוגדרת. נזקק אליו הציבור כולו, על כל זרמיו וגווניו, ולא רק אלה המזדהים עם השקפותיו. ואם הוא נוטל חלק בוויכוחים פוליטיים פומביים, במיוחד בסגנון קיצוני ומיליטנטי, נוצר הסיכון שחלק מן הציבור לא יראה בו עובד את הכלל, שהוא נטול פניות. במילים אחרות, תדמיתו של עובד כחסר פניות, וכחסר העדפות פוליטיות נעלמת עקב עוצמת מעורבותו הפוליטית הפומבית, ועקב השמעה ברבים של הביקורת, בעלת הגוון הפוליטי המובהק, על מדיניות הממשלה, או נטילת חלק בוויכוח פוליטי פומבי, תוך צידוד בגישה פוליטית פלונית. הוסיפה השופטת בייניש בפרשת גרשון תירס, ועמדה על המגבלות והסייגים החלים על עובד ציבור, בחופש הבעת הדעה והביקורת בנסיבות בהן נוצרת ודאות קרובה

דנה אורן ינאי:

אתי נחום:

יריב פישר:

אתי נחום:

של נזק, או של פגיעה בשירות הציבורי, או באינטרסים אותם הוא משרת, תוך שציינה כך. עובד ציבור בחר במשרה בה טמון מניה וביה היעדר פנייה פוליטית. משרה ציבורית ופעילות של תועמלן פעיל וקולני, המטיף למען השקפה פוליטית מובהקת, אינם מתיישבים זה עם זה. הפגיעה נובעת כאן היא מעצם העיוות של התדמית של השירות הציבורי, והן מן הפגיעה ביכולת הפעולה של השירות הציבורי. אף אין לקבל את טענת העובדת, כי אין להשעותה מן הטעם שהתבטאויותיה באירוע לא היו במסגרת העבודה. כללי המשמעת, לפי חוק המשמעת, חלים על עובד המדינה, בין אם זה ביצע את העבירה במסגרת עבודתו הרגילה, או בתחום אחר, עליו חלים אותם כללים. הנה כי כן, התנהגותו החוזרת של מר גוטמן, לאחר שקיבל כבר פטור מהדין בפרוטקציה מצד ראש העיר, שבמחנה הפוליטי שלי, עומדת שוב בהפרה ישירה לחובותיו כעובד הוראה. והפעם תוך הסתה אנטישמית בצורה גורפת כנגד מגזר המאייש 70% מהיחידות הקרביות בצה"ל. ולקראת סיום, חשוב עוד להעיר כי מר גוטמן עוד הוסיף, ואף מעודד סרבנות, ואי גיוס לצה"ל בדרך של פרסום פוסט, המתאר את חיילינו הנלחמים בפלסטינאצים כמעין פראיירים, בידעה שהחיילים שלנו הם הדברים היחיד שעומד בינו לבין הנוחבות שיכרתו את איבריו. וכך הוא רשם בפוסט. "אחד הדברים הקשים בלהיות מורה בתיכון בשנתיים האחרונות, היה לראות י"בניקים ברעל של לפני גיוס, ולא להיות מסוגל להגיד להם, שהם מתגייסים למלחמה מיותרת, שיש סבירות לא קטנה שימותו לשווא, ושאם אני הייתי במקומם, אני הייתי מבלה כל יום בים, או נוסע לאמסטרדם, או תאילנד, להימחק, ולא חוזר עד שהמלחמה נגמרת". אשר על כן, ולאור כל מה שמפורט לעיל, והפרות המשמעת הבוטות והחוזרות במשך

תקופה ארוכה של מר גוטמן, הנני להעלות הצעתנו לסדר, שלפיה מועצת העיר וראש העירייה יורה על הגשת קובלנה לבית הדין המשמעתי לרשויות המקומיות, כנגד מר גוטמן, לשם שייתן את הדין על עבירותיו, תוך גם דרישה לפסול את העסקתו של מר גוטמן בכל תפקיד שיש בו מגע עם תלמידים, וזאת לצמיתות. לבסוף, יש לציין, כי במידה והיה מדובר על עובד הוראה שהיה תוקף ומתבטא בפומבי מהצד השני של המפה הפוליטית, באותה מידה שעשה מר גוטמן, כגון המורה שהיה מפרסם כי השמאלנים הם בוגדים וסייענים של החמאס, ברור לכולם שעובד כזה כבר היה מפוטר לאלתר. אך הואיל ומדובר במקרה דנן באיש שמאל, המחנה שמרכיב את הקואליציה העירונית, ראש העיר ממשיך בצורה מושחתת להעניק לו פטור מהחוק בדרך של אכיפה בררנית, ומשיקולים זרים. נקווה שאולי הפעם יהיה אחוז של הגינות אצל חברי הקואליציה, להעמיד לדין משמעתי את מר גוטמן, ולשים סוף לעבירות המשמרת שלו.

אני רק אוסיף ממש בדקה, בקצרה. רק להשמיע לכם מה אתם אמרתם ב-15.6.2021, כאשר היה מדובר בחבר מועצה, שהוא סה"כ אמר על מנהל ביי"ס, שהוא גאה במעשים שלו. סה"כ. ועל זה, הגברת דנה. במשך השנים האחרונות, אנו עדין לשורה של התבטאויות של חבר המועצה, אשר אינן עומדות בקנה אחד עם מטרות החברה-

רפי חיים:

רפי, חבר מועצה זה לא עובד ציבור.

יריב פישר:

אין בעיה. אז אחרי זה תיתן לי תשובה לזה. ואף למעשה, מייצגות ערכים אשר מנוגדים לערך האדם, הם אינן חינוכיות, ובוודאי לא חברתיות, תרבותיות, וקהילתיות. וזה על זה שהוא סה"כ אמר גאה. ואני מבקש-

רפי חיים:

איך זה קשור לגדעון ספירו?

דנה אורן ינאי:

- רפי חיים:** תכף את תקשיבי, שנייה אחת. תכף. חברים, כאן חברי מועצה שבכל שנות פעילותם משפיעים ופועלים למען תושבי העיר, ולמען קידום העיר. זאת אומרת, חבר מועצה שבעצם הוא לא מורה שמשפיע באופן ישיר. הוא באופן כללי, אם בכלל. ועל חבר המועצה הזה, דרשתם לפטר אותו מוועדות כאלה ואחרות-
- למה?
דנה אורן ינאי: ואתה, ראש העיר-
רפי חיים: למה?
דנה אורן ינאי: על אותן סיסמאות, אלה-
רפי חיים: על מה, על מה?
דנה אורן ינאי: תכף אני אגיד לך.
רפי חיים: על מה?
דנה אורן ינאי: על זה שהוא אמר למנהל שהוא גאה בו. במה הוא גאה? שזורקים ערבים אבנים על הילדים-
דנה אורן ינאי: ומה הוא עשה? במה הוא גאה?
רפי חיים: זרק אבנים על אלו שזרקו עליו.
דנה אורן ינאי: וזה נראה לך לגיטימי?
רפי חיים: לא, ממש לא. אבל אני מראה את הצביעות סה"כ-
דנה אורן ינאי: אז מה אתה מעלה את זה?
רפי חיים: אני מראה שזה מישהו ששייך לצד השני-
יריב פישר: לא, רפי, זו השוואה לא טובה-
רפי חיים: אז תכף. אין בעיה, תכף. ואתה, מה אמרת? אין לי הרבה מה להוסיף. אני חושב שדנה דיברה, ודיברה מהלב. ואני חושב שמאוד חשוב, גם מה שאמרת, שאין פה עניין אישי, יש פה עניין ערכי. ועוד דבר, וזה לסיום-
יריב פישר: רפי, זו באמת דוגמה לא טובה. הלאה-
רפי חיים: בסדר. לשיטתך, זו דוגמה לא טובה. בטח, כי הוא שייך למחנה

הלא נכון.

לא. מנהל שפעל באלימות, מה אתה שווה? עזוב, נו.
 אין בעיה. אבל חבר מועצה שאמר לו שהוא גאה בו. על זה
 ביקשתם לפטר אותו. אז מורה שהוא בקשר ישיר עם התלמידים,
 על אחת כמה וכמה-

יריב פישר:

רפי חיים:

הזמן עבר, עוד משהו?

יריב פישר:

רפי חיים:

לא. רק עוד דבר קטן ליועמ"שית. אתי הקריאה פה כמה
 פסקאות, חוזר מנכ"ל, בג"צ, כל הדברים האלה מדברים
 ספציפית על מורה, מה הסמכויות שלו. זאת אומרת, ברור לכולם
 שהוא חרג מהסמכות שלו. והשאלה שלנו, האם זה היה מורה
 מהצד הימני של המפה, האם גם הייתם מעבירים אותה ככה. זו
 השאלה.

הבנתי. אז אני-

יריב פישר:

רפי חיים:

בישיבת המועצה הקודמת-

יריב פישר:

אני חוזר על התשובה שאני אומר לך כל הזמן-

רפי חיים:

אתה גם אמרת שקראו לו-

יריב פישר:

הבנתי, שמעתי, שמעתי-

רפי חיים:

שנייה, רק נסכם את זה. בישיבת המועצה הקודמת, מה אמרת?
 שקראו לו לשימוע. אז הנה, קראו לו לשימוע, הוא ממשיך. מה
 עכשיו אתם מתכוונים לעשות עם זה?

יריב פישר:

אני עדכנתי גם בישיבה הקודמת, ההיא אז, ואני אומר לך כל
 הזמן ואני חוזר על זה. מועצת העיר היא לא דין משמעותי. אנחנו
 לא ימין ולא שמאל, ושום דבר-

רפי חיים:

אז כל הפסיקות של בג"צ-

יריב פישר:

אנחנו לא דין משמעותי-

רפי חיים:

אין להם שום עניין?

יריב פישר:

מועצת העיר אינה דין משמעותי-

- רפי חיים:** חוזר מנכ"ל, אין לו שום עניין?
- יריב פישר:** זה לא התפקיד שלנו. ואנחנו לא דנים כל פעם במקרים הפרטיים, והשמות שאתם מעלים. ואנחנו נמשיך גם בימין וגם בשמאל לנהוג ככה. אני מבקש להוריד את ההצעה מסדר היום. מי בעד? מי נגד?
- דנה אורן ינאי:** ואני מבקשת שתחזור באמירה-
- יריב פישר:** שראש העיר מושחת.
- דנה אורן ינאי:** זה נראה לי שכדאי שתחזרי מהאמירה הזאת-
- יריב פישר:** זו לא פעם ראשונה שאתם אומרים את זה, אבל-
- דנה אורן ינאי:** כי באמת, כאילו, אפשר להתווכח, אפשר לא להסכים-
- יריב פישר:** מילא הוא אומר את זה, אבל את, זה לא.
- דנה אורן ינאי:** וזה בסדר-
- יריב פישר:** אני חושב שכדאי שתמחקי את זה מהפרוטוקול, אבל זה שלך.
- רפי חיים:** להם מותר לקרוא חבר מועצה עבריין. להם אין בעיה, זה בסדר. לא ביקשו למחוק את זה. ראית את הצביעות, זו הצביעות. זו הצביעות.
- יהודה בן עזרא:** רפי, גם זה אמרתי.
- רפי חיים:** אומר יהודה שזה אסור, אבל בפועל, אף אחד לא ביקש למחוק את זה, והשאירו את זה ככה.
- דנה אורן ינאי:** אני לא חושבת שזו עמדתך, להגיד לראש העיר מושחת. אפשר לא להסכים, אפשר להתווכח. אם את חושבת שהוא מושחת, לכי למשטרה. אני חושבת, לבוא ולהגיד, ראש עיר מושחת, שאין שום מה שהקראת פה לא קשור לשחיתות, בעיניי זו אמירה שחצתה קו.
- אתי נחום:** רגע, סליחה. אני-
- דנה אורן ינאי:** זה השם שלך, לא השם של אחרים. לעמוד מאחורי-
- אתי נחום:** אוקי. אז אני מתנצלת. כנראה הדברים ספציפית לעניין שאני

קראתי לעניין של המקרה הזה, ואני מתנצלת.
אני מקבל, תודה רבה. הלאה.

יריב פישר:

**הצעה לסדר מס' 2 ע"י אתי נחום ורפי חיים קדושים
בנושא: התעמרות העירייה וטקטיקה פסולה**

הצעה מס' 2. מי מגיש?

גב' רינה זאבי:

אתה רוצה שאני אגיד לך את התשובה כבר?
לא, ממש לא.

יריב פישר:

רפי חיים:

כי זה עוד הפעם מקרה אישי. ואנחנו, אין לנו סמכות לדון בזה,
גם אם אתה רוצה.

יריב פישר:

הכל בסדר. אין לכם סמכות, זו כבר תשובה.

רפי חיים:

רפי, אי אפשר לדון במקרה ספציפי של מישהו שיש לו בעיה
בחיוב של הארנונה. זה לא עובד ככה.

יריב פישר:

אין בעיה, הכל בסדר. נעשה כאן קצת סדר. הצעה לסדר בעניין
התעמרות העירייה, וטקטיקה פסולה. בהתאם לאחת הפניות
שהגיעו לרשותנו, התגלתה טקטיקה פסולה של גורמי העירייה,
אשר ביצעו מחטף, ופעלו בניגוד לכללי המנהל התקין, בשעה
שהם מיסו בארנונה שלא כדין בעל עסק בסיווג לא נכון. בידיעה
מפורשת של פקידי העירייה על כך שהסיווג אינו נכון, והכל כדי
להעשיר, להתעשר, להתעמר, ולעשות עוול לבעל עסק בעיר. ובמה
דברים אמורים? המדובר על פנייה של הבעלים של חברת א.מ.ת
מוטורס בע"מ, המפעילה מוסך ברח' גלגלי הפלדה. וכשהנכס
מסווג כיום בארנונה בסיווג של מלאכה, מספר נכס, וכו', וכו'.
מופיע לכם את זה. וכבר בזמן כניסת החברה לנכס, במסגרת
חילופי המחזיקים בפברואר 2024, נרשם בהודעות של העירייה
עצמה, כי מדובר בחילופי מחזיקים בנכס, שהשימוש בו בפועל

רפי חיים:

הוא של מוסך. יתרה מזאת, גורמי העירייה ידעו בזמן אמת, שלא ניתן לעשות בנכס הספציפי הזה כל שימוש אחר מלבד מוסך, כי הוא בנוי בצורה ייעודית לכך. ואף החברה קיבלה רישיון ממשרד התחבורה להפעלת מוסך בנכס, כבר בתחילת שנת 2024. והנה חרף כל זאת, הוחלט בעירייה בצורה שרירותית, ללא תשתיות ראייתית, ומתעמרת, עד כדי זדונית, לסווג את הנכס לשנת 2024, כאילו מדובר בנכס של משרדים או חנות. על אף שהחברה הפעילה בפועל במוסך במקום. וגם החליפה את המחזיק הקודם, שגם הוא הפעיל מוסך. למעשה, החלטת שינוי הסיווג לשנת 2024, הייתה לא כל ראיות, ובניגוד למצב בפועל, עד כדי ניסיון בוטה וזדוני לעשות קופה שלא כדין על האזרח הקטן. עוד נאמר לבעלי החברה, שכבר לא ניתן להגיש הסגה כיום בחלוף המועד. תוך ניצול אי ידיעתו, כדי לנסות ולהתעשר, בתוך טקטיקה דורסנית, שאסור לרשות מנהלית או לעירייה לנקוט. ועל חובת תום הלב וההגינות של העירייה, ראו דברי בית המשפט, צור נגד עיריית ירושלים, ואני מצטט. כידוע, רשות מנהלית ורשות מקומית בכלל זה, היא נאמן הציבור, ועליה לפעול בהגינות וביעילות. ככזאת, ולא רק ככזאת, חייבת היא לנהוג כלפי הציבור ביושר, בהגינות ובתום לב, בג"צ 4445/02, מור נגד ראש עיריית הרצליה. בענייננו, הנתבעת לא זו בלבד שלא נהגה כלפי התובע בהגינות וביושר, אלא שהיא התנהגה כלפיו מנהג תגרן בשוק. שוב, אין להשלים עם דרך הילוך זו מצד הנתבעת. הנתבעת, כרשות ציבורית, חייבת להיצמד ולפעול אך ורק עפ"י הדין, ולא עפ"י מהלכים טקטיים, ואיומים שונים ומשונים כלפי האזרח. על מנת לרפות את ידיו מלהעלות טענותיו, ולעמוד על זכויותיו עפ"י הדין. הרשות מצידה חייבת להקפיד הקפד היטב כי כל פעולותיה תעשינה עפ"י דין. הנטל

בעניין זה על כתפיה של הרשות מוטל הוא. על כתפיה, ולא על כתפיו של הפרט. סוף ציטוט. וכן, ראו גם כן עתירה מנהלית, אלדד ואחרים נגד עיריית ת"א-יפו, ואני מצטט. חובת ההגינות השלטונית מחייבת את העירייה לגבות מס אמת מהחייבים, ומהאזרח לשלם לרשות מס אמת. חובת ההגינות מחייבת לכן, בנסיבות ובהן הרשות סבורה כי החוב אינו כפי השיעור הנטען, ובתוך כך הינה מודה בשיעור חוב קטן יותר, לקבל את הודאתה ככזו, ולהורות על הקטנת שיעור החוב. אפילו נטענה טענה זו ע"י החייב בשיהוי, וזאת כחלק מתקנת הציבור, המאפשרת בנסיבות המתאימות דיון בטענות על אף השיהוי כאמור. שזה בעצם מה שטענתם. ולמול יתר הטענות המקדמיות אותן טענה ואף הוכיחה קודם לכן שהיו מתקבלים ברובם לולא הודאתה בשיעור החוב כאמור. סוף ציטוט. וגם ראו, זוהר קופרברג נגד המועצה המקומית כרכור. אני מצטט. רשות הציבורית אינה יכולה לגבות כספים ביתר, ולבקש להיבנות מטענת המניעות, שהיא טענה דיונית. לא מתקבל על דעתי, כי טענה בדבר מניעות "תכשיר", גביית כספים ביתר, לא כל שכן כאשר בגביית כספים ע"י רשות ציבורית עסקינן. סוף ציטוט. ולגבי הצורך בתשתית ראייתית, להורות על שינוי סיווג, עת שהעירייה עצמה רשמה, מדובר בחילופי מחזיקים בנכס המשמש במוסך, מלאכה, ראה האמור בערר מס' 46/15, חברת ארי בת בר בע"מ נגד מנהל הארנונה, שוב עיריית הרצליה. בכל מקרה שבו מנהל הארנונה מחליט על שינוי סיווג, סיווגו של הנכס, נטל ההוכחה להצדיק את ביצוע השינוי האמור רובץ על כתפיו של זה האחרון, ולא ייתכן כי מנהל הארנונה יעמוד בנטל הוכחה זה, רק על בסיס תחושת בטנו או התרשמותו האקראית של מודד שנשלח למטרות מדידה של הנכס. וללא עריכת שימוע שהיה מעניק הזדמנות לנישום ליתן

את גרסתו לעניין בטרם קבלת החלטה על שינוי הסיווג. ואני רק אזכיר, שלא נעשה לאותו בעל מוסך שום שימוע, שום כלום. על כן, משהחליטו בעירייה לשנות את הסיווג בארנונה, לאחר כניסת החברה לנכס, לשנת 2024, וזאת ללא כל תשתית ראייתית, ואף בניגוד לכל הראיות שהראו כי מדובר בעסק בפועל של מוסך. וכל זאת ללא ידיעתה של החברה בזמן אמת, והכל בטקטיקה זדונית של ניסיון להתעשר שלא כדין, ולנצל את חוסר הידיעה של הנישום, תוך הפרה בוטה של חובת ההגינות. אנו מעלים הצעתנו לסדר, שלפיה יסווג העסק כמוסך גם לשנת 2024, כדי לתקן את העוול שנגרם בבירור. בטרם סיום, נציין שלא נוכל לקבל תשובה מתחמקת. אתה כבר בעצם נתת תשובה מקודם. אנחנו יכולים לפעול נגד זה. כגון שמדובר בעניין פרסונלי, או אישי. שכן אנו כחברי מועצה מבקרים את פעולות העירייה מבחינת המנהל התקין, ולא נוכל להשלים עם טקטיקות פסולות כגון אלו שתוארו לעיל, המביאות לעוול לעסקים השונים בעיר. היום זה העסק הנוכחי, ומחר זה יהיה עסק אחר. כמו כן, לא נקבל טענות פרוצדורליות מבחינת נבל ברשות החוק, עת שהעירייה כגוף ציבורי מחויבת בכללי הגינות, וגם לא נאפשר לה להנציח את האיוולת הזאת. בחובתנו, כחברי מועצה, לשרת את התושבים והעסקים בעיר, ולמנוע עיוותים וחוסר צדק, וראוי שגם חברי הקואליציה לא ישתפו פעולה עם העוול שפקידי העירייה עושים תוך שימוש בטקטיקות פסולות. זאת אומרת, מה שאנחנו אומרים בעצם, אני אגיד עוד דבר. כנראה שעדיף שכל אזרח היום יסתכל בדף הארנונה שלו על מה הוא משלם. כי סטייה הכי קטנה מצד העירייה, גם של 10 ₪, 20 ₪ בחודש, כפול כל התושבים, אנחנו יודעים לאן נגיע. היום החוב במוסך, נמצא פה גם בעל החוב, בעל המוסך, סליחה, שביקש גם לדבר, אם זה

אפשר, כמובן ברשותך. החוב היום של בעל המוסך, זה 364,000 ש"ח, במקום 138,000 ש"ח, שלכולי עלמא אין מחלוקת שזה מוסך היה, מוסך גם יישאר, וזה לא בית מלאכה. ולפחות הייתי מצפה מראש העיר לבדוק, לעצור את העיקול כרגע. נמצא פה הבחור, אני מציע שתשמע אותו. ואם זו טעות, לא קרה כלום אם טועים. אפשר לתקן את זה.

יריב פישר:

אני אומר לך, ולא בפעם הראשונה. אתה יכול לקרוא לי את מה שאתה קורא-

רפי חיים:

לא קראתי לך שום דבר עכשיו.

יריב פישר:

אתה לא תקרא לעובדי עירייה, טקטיקות פסולות, להתעמר-

רפי חיים:

הכל טוב. תסביר-

יריב פישר:

אתה לא תקרא לעובדי עירייה ככה-

רפי חיים:

תסביר את הטעות הזאת.

יריב פישר:

אני מכיר את עובדי העירייה. אני מכיר את שלומי ואת הצוות שלו. הם על כל דבר בחמלה מלאה. אני מכיר את המקרים שהם פתרו בשנה הזאת. ועדות הנחה בארנונה, יושב פה ועקנין. לא, לא, לא. שמעתי אותך. אנחנו מטפלים בכולם בחמלה. אנחנו מטפלים בכולם בחמלה, ולפי חוק-

רפי חיים:

...משרדים.

יריב פישר:

ולפי חוק. ולפי חוק. ואנחנו נמשיך לעשות את זה כל הזמן. ככה אנחנו נעבוד תמיד, בחמלה-

רפי חיים:

זה מוסך, חייבתם אותו-

יריב פישר:

ועפ"י חוק. אני מבקש להוריד את הצעה מסדר היום. מי בעד, בבקשה.

רפי חיים:

אבל מה הקשר? חייבתם אותו, חייבתם אותו על משרד. יש לכם...

יריב פישר:

טוב. מי נגד?

- רפי חיים:** אני לא מבין איך אתם נותנים לזה יד. זה לא קשור לבעד, נגד.
- יריב פישר:** מי נגד?
- רפי חיים:** יש פה בעל מוסך-
- יריב פישר:** מי נמנע?
- רפי חיים:** חייבתם אותו על משרדים. אני לא מצליח להבין אתכם, איך אתם נותנים לזה יד.
- יריב פישר:** יש פרוצדורה שהוא יכול לעבוד בה. ואנחנו שם לגמרי.
- רפי חיים:** שלחתי מכתב. לא, העניין הוא שעבר הזמן. הנה, הבנאדם נמצא פה.
- יריב פישר:** לא, אי אפשר לדבר כאן, בבקשה.
- רפי חיים:** הנה, הוא גם לא יכול לדבר, אבל הוא נמצא פה. הוא בעל מסך היה, הוא לקח מוסך-
- יריב פישר:** ...ואני יודע שיש פה אחרים שגם מנסים לעזור. אבל החוק הוא מאוד, מאוד ברור, גם על הריביות, וגם על הכל. ויש אך ורק-
- רפי חיים:** גבו ממנו על משרדים, אדון פישר-
- יריב פישר:** רפי, אנחנו מכירים.
- רפי חיים:** מה זה אתה מכיר? גבו לו על משרדים. מה זה, אני לא מצליח להבין. גבירתי היועצת, אולי אפשר בבקשה את התגובה שלך.
- אני אומר לך-
- יריב פישר:** לא, ענית לך.
- רפי חיים:** אתה ענית, אבל אני רוצה את התגובה של היועמ"שית-
- עו"ד ענת ב. קרן:** ...על סדר היום, ואנחנו לא נדון בה-
- רפי חיים:** מה זאת אומרת?
- עו"ד ענת ב. קרן:** מועצת העיר גם לא-
- רפי חיים:** זאת אומרת, לא מפריעה לך שנעשה פה עוול לאזרח? גובים ממנו פי 2.
- יריב פישר:** אתה טוען שנעשה פה עוול-

אתה רציני?	<u>רפי חיים:</u>
אתה טוען שנעשה פה עוול. ואני אומר לך- אבל שלחו לו חיוב על משרד.	<u>יריב פישר:</u>
אך ורק עפ"י חוק, והכל-	<u>רפי חיים:</u>
מה הקשר? מה שאתה אומר עכשיו עפ"י חוק. אני לא אמרתי, אני אומר טעות. עיריית הרצליה פועלת עפ"י חוק. אולי נעשתה פה-	<u>יריב פישר:</u>
אז אתה חושב שזו טעות, אבל החוק הוא מאוד, מאוד ברור. ואנשים פה עובדים עפ"י חוק-	<u>רפי חיים:</u>
אבל הוא חויב בארנונה, גובים ממנו- וכל מה שאמרת כאן על עובדי עירייה, לא מקובל עליי. בבקשה, להמשיך. כן.	<u>יריב פישר:</u>

5. אישור תב"רים - 2025

אנחנו עוברים לסעיף תב"רים- לא להפריע, בבקשה.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
המועצה מתבקשת לאשר-	<u>יריב פישר:</u>
טוב. לא מקובל עליכם שאזרח ניזוק מהעירייה. הוא עושה הצעה לסדר, מגיש מכתבים, אתם לא מתייחסים, והכל בסדר.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
אנחנו ממשיכים, בבקשה.	<u>רפי חיים:</u>
מבחינת היועמ"שית.	<u>יריב פישר:</u>
21 תב"רים בסכום של 22,400,000 ש"ח, ממקורות מולכם. מי בעד? אנחנו נמנעים.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
אתם נגד?	<u>מאיה כץ:</u>
נמנעים.	<u>יריב פישר:</u>
נמנעים. 4 נמנעים.	<u>מאיה כץ:</u>
	<u>גב' רינה זאבי:</u>

6. העברת יתרת עודפים בתקציב הרגיל

גב' רינה זאבי: העברת יתרת עודפים בתקציב הרגיל. אתם מתבקשים לאשר העברה של 400,000 ₪ מיתרת העודפים הנצברים בתקציב הרגיל, לתקציב הפיתוח. מי בעד? 4 נמנעים.

7. דו"ח כספי שנתי מבוקר לשנת 2024

גב' רינה זאבי: הדו"ח הכספי השנתי המבוקר לשנת 2024 מונח לפניכם. זה מובא לידיעת המועצה. רוני, משהו?

רו"ח רוני חדד: זה דו"ח מבוקר של שנה שעברה, שהגיע אחרי האישור של משרד הפנים, שסיים את הביקורת. אנחנו בעצם דנו בדו"ח כמעט זהה לרבעון 4 לשנת 2024, בתחילת השנה.

יריב פישר: אתה יכול להוסיף איזה משהו על טריפל איי ככה.

רו"ח רוני חדד: השנה עיריית הרצליה... גם השנה, לפני כשבועיים עיריית הרצליה קיבלה אישור של חברת SNP לדירוג העירייה בטרופל איי יציב, הודות לאיתנות פיננסית, ולהיערכות לשינויים במצבי קיצון. והודות ליתרות של המזומנים, והניהול הפיננסי השמרני של הכספים ושל הנהלת העירייה. אז תודה רבה לכל מי שעושה במלאכה.

יריב פישר: תודה לך-

יש עדיין יתרות?

דנה אורן ינאי: לא, לא, הן נגמרו.

רו"ח רוני חדד: תודה לך ולצוות. ודווקא בתקופה הזאת, ההידוק שאנחנו

עושים, הקיצוצים שאנחנו מבצעים כרגע, קריטיים כדי שאנחנו נמשיך להיות עיר איתנה. המון תודה לך ולכולם.

רו"ח רוני חדד: תודה רבה.

יריב פישר: נמשיך, כן.

8. המלצות ועדת השמות

- גב' רינה זאבי:** אישור המלצות ועדת השמות מונח לפניכם. יש למישהו הערות?
 מי בעד?
- דנה אורן ינאי:** רק לשים לב, איזה יופי שהוועדה שם החליטה...
אתי נחום: ...שהוא נגד. לא להיענות לבקשה.
גב' רינה זאבי: אלו ההחלטות. חלק וחלק.
אתי נחום: אם אני רואה מחליטים לא להיענות, אז לא הנציחו.
גב' רינה זאבי: את מי?
מאיה כץ: את מקבלת פה את ההחלטות של הוועדה. עכשיו, הם מפרטים
 לך כל החלטה שהוגשה לוועדה, ומה הוועדה החליטה. את יכולה
 להסכים עם הוועדה, ואת יכולה לא להסכים עם הוועדה.
אתי נחום: פה לדוגמה היו נגד. למה היו נגד הלל קוק? מאיפה אני יודעת
 להביע את דעתי?
מאיה כץ: את יכולה לשאול שאלה. תשאל. בשביל זה יש דיון.
אתי נחום: מי יתנגד? למה הלל קוק לדוגמה נגד?
גב' רינה זאבי: אני לא כל כך זוכרת. יש לנו את החומר-
מאיה כץ: כן, אמורים להביא את החומר, לא?
גב' רינה זאבי: יש, יש לכם את החומר. כרגע אני לא פותחת. החומר מצורף,
 הכל מצורף. הכל מצורף. יש לכם את החומרים. אני לא בדיוק
 זוכרת למה. אני אסתכל, ואם זה חשוב לך עכשיו, אנחנו נעבור
 על זה. לא? אוקי. מי בעד?
רפי חיים: אנחנו נמנעים.
גב' רינה זאבי: פה אחד, נמנעים? אתם נמנעים. אתם בעד? 2.

יריב פישר: באמת, שם פה דגש גם על רונה רמון, וגם כבר קיבלתי מכתב מהמשפחה של אפי ארזי, באמת דברים יוצאי דופן. אנחנו גאים להמשיך.

גב' רינה זאבי: עדכון קריטריונים-
אתי נחום: רונה רמון ראויה.
גב' רינה זאבי: בהחלט. גם אני חושבת, מי שקיבל, ראוי.

9. קריטריונים למלגות לתלמידי תואר ראשון

גב' רינה זאבי: עדכון קריטריונים לקבלת מלגה לסטודנטים להשכלה גבוהה. החומר נמצא לידיכם.

מאיה כץ: יש לי כמה שאלות. קראתי את החומר. ופה הייתה החלטה, זאת אומרת, יותר נכון בהתחלה, שאחת המטרות היו שהמלגות ילכו או יקבלו תעדוף לפחות לבני הרצליה, שהם born and raised. בגלל שיש פה מוסד אקדמי שמושך אליו הרבה מאוד תושבים מבחוץ, אז יכול להגיע סטודנט, חודש, חודשיים לפני פתיחת שנת הלימודים, ובסוף יש פול של 300,000 ₪ למלגות. אולי יותר, אולי פחות, זה משתנה כל פעם משנה לשנה. ואז בעצם זה שהוא כביכול גר פה חודשיים, או 3, או 4, אז הוא בעצם מקבל מלגה. ואז בעצם, נעשה איזשהו דיון. איך אנחנו יודעים לתת תעדוף לתושבי העיר, בסדר? ברמה העקרונית. זה היה איזשהו דיון. ואז בזמנו, חלק מהצוות המקצועי הציע להגיד בעצם ש-5 שנים במצטבר. לא לפני הלימודים. זאת אומרת, יכול להיות מישהו שלמד פה את היסודי. אני שנייה רגע אומרת לכם, את היסודי עברו, אבל חזרו לעיר. יכול להיות מישהו שלמדו פה עד גיל 18, התגייסו, עברו לת"א וזה, חזרו. זאת אומרת, בסוף היה להם לפחות ותק של 5 שנים בעיר, כדי שהם בעצם יהיו זכאים

למלגה. עכשיו, הורדתי את הסעיף הזה. ואני בעצם רוצה לשאול, איך תוכלו לוודא שדיירים חדשים, שנמצאים פה חודש, חודשיים, שלושה אפילו, כן? עוברים עכשיו, לא משנה מאיזו עיר. גם אם הם זכאים, אבל בסוף הם בעצם, אין איזשהו תעדוף מובנה לתושבי העיר שצריכים לקבל את המלגה. עכשיו, יכול להיות שבעיר שבה אין מוסד אקדמי מובנה, אז יכול להיות שהבעיות הן שונות. אבל פה הבסיס להחלטה הזאת, או למחשבה הזאת, נעשה מתוך המקום הזה. עכשיו, יכול להיות שכשקבעתם את הקריטריונים, אולי זה לא היה ברור. זאת אומרת, אולי הייתה מחשבה, אם אתה היום סתם בן 26, ו-5 שנים אחורה לא גרת פה, אז אתה לא זכאי. אבל זה לא היה הלך הרוח מאחורי המחשבה. אז כן חשוב לי שנייה רגע להבין את זה, כי בסוף אין איזושהי מטרה אני חושבת, גם לא מהצד שלכם, שהשינוי הזה יוביל לזה שמי שנמצא פה כמה חודשים, מקבל מלגה ע"ח מישהו שאולי הוא לא מקבל. כי בסוף, עוד פעם אני אומר, יש סמיכה, היא נותנת איקס מלגות, ואז צריך לבחור.

אני אנסה לענות. קודם כל, אנחנו בוחנים את כל נושא הקריטריונים למלגה מחדש. פה יש תיקון נקודתי, כדי לאשר את המלגות השנה. אבל אנחנו בוחנים את הנושא בצורה הרבה יותר רחבה. ואנחנו נביא לקראת שנה הבאה-

...זה התיקונים-

זה התיקון לשנה הזו-

סה"כ, גובה המלגה זה 5,000 ₪?

לא-

זה כל הסיפור? לתת 5,000 ₪, שעלות לימודים שם 40,000 ₪, זה מה שישנה?

קודם כל, אנחנו נותנים להרבה פונים.

גלילה יבין:

מאיה כץ:

גלילה יבין:

אתי נחום:

גלילה יבין:

אתי נחום:

גלילה יבין:

- אתי נחום:**
גלילה יבין:
- אבל 5,000 ₪, עלות לשנת לימודים זה 40,000 ₪-
 בסדר. זו לא מלגה, יש כל מיני סוגי מלגות. זו המלגה שלנו. זו המלגה שלנו. עכשיו, לגבי התושבות, בעצם האינטרס שלנו, זה קודם כל לעודד השכלה גבוהה. דבר שני, לעודד סטודנטים שתורמים מזמנם לעיר-
 בסדר-
- מאיה כץ:**
גלילה יבין:
- ולא כל כך חשוב לי אם הם חיו פה, כמה שנים הם חיו פה לפני, או שהם חיים פה עכשיו. זאת אומרת, מה שחשוב לי, זה שהם היום חיים בעיר, או שהם יכולים להיות תושבים שגדלו בעיר, וחיו פה 5 שנים לפני, ועדיין הכתובת שלהם רשומה אצל ההורים שלהם. זאת אומרת, גם ככה הם יהיו זכאים לזה. את מבינה?
 כן. אבל את מדברת על איקס, ואני בסוף מדברת על וויי, בסדר? העניין היה, איך את מונעת, או את לא מונעת, בסדר? את בסוף-
 אני לא רוצה למנוע את זה בהכרח.
 שנייה. את רוצה לתעדף. את אומרת, אני מוותרת על התעדוף הזה, אני מבחינתי שמה את נושא ההשכלה הגבוהה, גם אם זה מישהו שעבר לפה חודשיים לפני-
גלילה יבין:
- כל עוד הוא תורם לעיר, כל עוד הוא תורם ומתנדב בעיר, אז פחות-
מאיה כץ:
- ובעניי, זה תופס נקודה מאוד משמעותית, אני חייבת להגיד את זה. כי בסוף, את כן רוצה שהכסף שהתושבים משלמים פה כארנונה, וחוזר אליהם חזרה במלגות, יבואו קודם כל אליהם, ולא מישהו שעכשיו-
 זה חוזר אלינו-
 גם התושבים האלה-
גלילה יבין:
- זה חוזר אלינו באמצעות ההתנדבות של אותם סטודנטים בקהילה בעיר. בעיר. אבל אנחנו כאמור אנחנו לקראת שנה

הבאה נציג קריטריונים חדשים, עם מטרה להרחיב את נושא המלגות בעיר, ולהנגיש את זה לכמה שיותר אנשים, ולקבל כמה שיותר לקהילה בחזרה.

זה מפספס את המטרה. אני מקווה שזה לא יתפספס. שבסוף לא יקרה שתושבים שנמצאים פה חודשיים, כי הרגע הם מתחילים במרכז הבינתחומי, אז פתאום נהיית איזושהי רשימה ענקית של סטודנטים. ואז הסטודנטים שהם גדלו פה בעיר, אז-

מאיה כץ:

האינטרס שלנו הוא שאותם סטודנטים יתרמו חזרה לקהילה. אני מבינה מה שאת אומרת, אבל-

גלילה יבין:

...את ההיסטוריה של ההחלטה הזאת. לכן היה לי חשוב כן לשקף, וכן שתדעי את זה. בסופו של דבר, תקבלי איזו החלטה שתקבלי, כן? אני פשוט חושבת שזה מפספס את זה. דבר נוסף, רק שימו לב שיש פה כמה דברים שהם סותרים אחד את השני. כלומר, מצד אחד כתוב שאין שום בעיה לקבל מלגות מגופים אחרים בעיר, בסדר? ומהצד השני כתוב, שקבלת סיוע ממקורות אחרים שלא נלקחו בחשבון בעת הדיון בבקשה. זאת אומרת, אז א', צריכים רגע להבין-

מאיה כץ:

אני צריכה שנייה לראות את זה. עוד פעם, מה את אומרת? מצד אחד-

גלילה יבין:

כתוב מצד אחד, שאתם מאפשרים לקבל מגופים אחרים בעיר, קרי, נגיד, מלגת משק ראשוניים, ומלגת עיריית הרצליה, בסדר? תשימו לב רק בסוף, שזה לא יוצא באמת התנגשויות באותה עיר. ואז אומרים, הרי המלגות לא ניתנות באותם תאריכים, באותם זמנים, בסדר? יש מלגה אחת סתם, שניתנת בספטמבר. והשנייה שניתנת באפריל. ואז יש סעיף שאומר, שחלק מסעיפים שהמלגה תבוטל, זה אי עדכון הפרטים, אם קיבלתם מלגה ממקום אחר. אבל לפעמים אתה לא יודע על זה. אז א', שלא תהיה סיטואציה

מאיה כץ:

שבגלל שכן נתתם-

אני חושבת שהכנסנו שם משהו עם תצהיר, לא? הכנסנו בקשה לתצהיר, אם אני לא טועה, לא? תראי-
רגע. והסעיף הכי חשוב בעיניי, שאותו אתם חייבים לתקן-
לא הכנסנו את זה?

גלילה יבין:

מאיה כץ:

גלילה יבין:

מאיה כץ:

שנייה. והסעיף הכי חשוב שחייב תיקון. בסעיף 7 רשום, בוטלה המלגה מכל סיבה שהיא, יהיה הסטודנט חייב להחזיר כל סכום שקיבל, בתוספת הפרשי הצמדה מיום קבלת סכום המלגה ע"י הסטודנטים, ועד להחזרתה לעירייה. עכשיו, כשזה ככה שחור או לבן, בעיניי זה בעייתי. אני חושבת שאם יש סטודנט שמחליטים שהוא צריך להחזיר את הכסף, הוא צריך לעשות ועדה מסוימת, שצריכים לשמוע אותו בשיקול הדעת, אוקי? זה לא יכול להיות שאם הוא לא עמד מכל סיבה שהיא. מישהו צריך לשמוע אותו, מישהו צריך לקבל החלטה לגביו. חייב להיות-

מקבלים החלטה לבטל לו את המלגה-

מי מקבל את ההחלטה? אז לא כתוב פה-

יש ועדה, יש ועדה-

עו"ד ענת ב. קרן:

מאיה כץ:

גלילה יבין:

מאיה כץ:

שנייה, תקשיבו. בסוף, כשהחוק הוא יבש, הוא תמיד נתון לפרשנות, בד"כ בנושאי כספים, לחומרא, לא לקולא. עכשיו, יש לכם אפשרות כרגע פשוט להוסיף את המילים. בוטלה המלגה מכל סיבה שהיא, בלה, בלה, בלה, ועד להחזרתה לעירייה, וכל זאת בשיקול דעתה של הוועדה, או של גבי גלילה יבין, או שלא משנה של מי. אבל שההחלטה שלוקחים ממישהו כסף חזרה, בצמוד למדד, וטה, וטה, וטה, וטה, וטה, וטה. מישהו שקיבל מלגה כנראה היה צריך אותה, בסדר? פתאום לקחת לו את הכסף. מישהו צריך להיות עם שיקול דעת כדי לשמוע האם הסיפור שלו מצדיק שהוא יחזיר את הכסף לעירייה, או לא מצדיק שהוא

- יחזיר את הכסף לעירייה. אבל מי קובע? לא כתוב פה שהוועדה קובעת, זה מה שאני אומרת. תוסיפו את המילים -
- עו"ד ענת ב. קרן:**
מאיה כץ:
- מאיה, הסעיף הזה, כנראה שכבר שנים לא כתוב שהוועדה- אז להוסיף-
עו"ד ענת ב. קרן:
מאיה כץ:
- רגע. הסעיף הזה לא תוקן, ואת צודקת. אוקי, אז זה מה שאני אומרת. פשוט אם אנחנו כבר דנים בזה, אז צריך להוסיף את זה. זה הכל. כי חבל, זה בסוף נושא כזה, שלוקחים למישהו כסף מהכיס-
עו"ד ענת ב. קרן:
מאיה כץ:
- ההחלטה על הביטול גם צריכה להיות החלטה של הוועדה. נכון, חד משמעית. בסדר גמור, את צודקת.
עו"ד ענת ב. קרן:
מאיה כץ:
- זהו, אלו הנקודות שהיו לי. לפני 2 דק' לקחו 150,000 ₪ לאיש מהכיס, וזה לא זעזע אף אחד. אני מבין אותך, את צודקת. אבל 150,000 ₪ פה לקחו על סיווג לא נכון. ובאיזה כובד ראש הם דנים פה על 5,000 ₪. על כמה הם דנו פה?
גב' רינה זאבי:
מאיה כץ:
- אנחנו נאשר את זה- זה על תהליך, זה לא על כסף. רגע. אנחנו נאשר את זה, בכפוף-
גב' רינה זאבי:
מאיה כץ:
- זה על תהליך, זה לא על כסף. בתוספת ההערה שביקשת, מאיה. מי בעד? נמנעים. אני מוסיף. זה חלק קטן ממה שאנחנו רוצים לבצע שנה הבאה, שזה כבר חלק גדול ושינוי משמעותי בכל המלגות שלנו פה בהרצליה. בואו נמשיך.
גב' רינה זאבי:
יריב פישר:

10. אישור התקשרות עם חברת מילה - המרכז המונטסורי לחינוך ולמנהיגות בישראל במסגרת מכרז מסגרת פומבי מס' 20-2025-23, למתן שירותי ליווי והדרכה לבית הספר המונטסורי

יהודה בן עזרא: הנושא הבא, זה אישור התקשרות עם חברת מילה. אנחנו נעלה את זה לסדר היום, רק אם האופוזיציה תצביע בעד. אתם מתכוונים לא להצביע...
יריב פישר: תסביר במה מדובר רגע.
מאיה כץ: אנחנו בעד.
יריב פישר: תסביר במה מדובר רגע.
יהודה בן עזרא: ...
גב' רינה זאבי: זה אישור התקשרות עם חברת מילה-
עו"ד ענת ב. קרן: חברת מילה זכתה במכרז של העירייה לליווי ביי"ס המונטסורי... על אף מילוי טפסי ניגוד העניינים, הסתבר שבעלת מניות בחברה היא אחות של חברת המועצה... כדי לאשר התקשרות כזאת, צריך... של העירייה ברוב שני שליש... שר הפנים, וקבלת היתר מיוחד... הכל כתוב פה.
גלילה יבין: אני אומר שזו החלטה שבסופו של דבר משפיעה על טובת הילדים שלומדים בבי"ס המונטסורי. הם זקוקים לשירות הזה-
רפי חיים: כן, בוודאי.
אתי נחום: מילה זו חברה-
עו"ד ענת ב. קרן: מילה הייתה ההצעה היחידה במכרז.
גלילה יבין: ועוד אומר, שחברת מילה עבדה עם ביי"ס המונטסורי-
אתי נחום: כל הזמן יש רק הצעה אחת.
עו"ד ענת ב. קרן: לא, לא כל הזמן. אבל יש, יש מכרזים שיש בהם רק הצעה אחת.
גלילה יבין: ועוד נאמר, שחברת מילה עבדה עם הבי"ס המונטסורי עוד לפני הבחירות, ולפני שהגב' עדי אולמרט נהייתה חברת מועצה.

וזה חשוב שתגידי.	<u>מאיה כץ:</u>
כן, כן, זה מאוד חשוב.	<u>יריב פישר:</u>
כמובן, שזה לטובת הילדים בבי"ס-	<u>יהודה בן עזרא:</u>
והוא בי"ס טוב-	<u>יריב פישר:</u>
מקודם דנו בהחלטה לטובת בעל עסק-	<u>רפי חיים:</u>
לא, היא לא הייתה-	<u>יריב פישר:</u>
שגוזלים לו 150,000 ש"ח, זה לא עניין אף אחד פה. לא ראיתי את זה.	<u>רפי חיים:</u>
אתה לא רוצה להוריד את זה מסדר היום. אני חושב שאתה תעשה שגיאה ציבורית-	<u>יהודה בן עזרא:</u>
רפי, אל תיפלו בזה.	<u>יריב פישר:</u>
אני לא יודע במה מדובר בכלל. לא יודע בכלל במה מדובר.	<u>רפי חיים:</u>
אתה תצביע בעד או נגד?	<u>יהודה בן עזרא:</u>
אני לא יודע במה מדובר, אז לכן אני נמנע.	<u>רפי חיים:</u>
בגלל זה היא אמרה.	<u>יהודה בן עזרא:</u>
זה שהיא אמרה, הכל טוב ויפה.	<u>רפי חיים:</u>
אבל מה הבעיה, אם הוא נמנע, למה-	<u>איתי צור:</u>
צריך רוב מיוחד.	<u>עו"ד ענת ב. קרן:</u>
צריכים 14.	<u>יריב פישר:</u>
צריך 14.	<u>יהודה בן עזרא:</u>
כמה הם עם שניהם?	<u>עופר לוי:</u>
רפי, יש לך שאלות רגע? רפי.	<u>יריב פישר:</u>
נסביר עוד קצת על מה-	<u>גלילה יבין:</u>
טוב, אז אנחנו נעלה את זה-	<u>גב' רינה זאבי:</u>
שנייה, רגע. רפי, יש לך שאלות על הנושא?	<u>יריב פישר:</u>
לא, לא, אין לי שאלות.	<u>רפי חיים:</u>
אתה רוצה שהוא יענה לך משהו?	<u>יריב פישר:</u>

- רפי חיים:** לא. אני עדיין חושב על אותו בחור שיצא מפה ממורמר, שהוא צריך לשלם 150,000 ₪, על זה אני חושב. זה ההבדל בינינו- בוא נפגע בילדים בגלל הארנונה.
- יריב פישר:** זה ממש לא. אני לא פוגע באף אחד. הראש שלי שם. ובגלל שהראש שלי שם, הראש שלי לא פשוט. כשאני רואה איך אתם יושבים פה עם בנאדם-
- משה ועקנין:** ...שבוע הבא. לא מן המניין, בישיבה הבאה.
- רפי חיים:** בסדר, אני איתכם.
- מאיה כץ:** אתה תעשה על זה ישיבה שלא מן המניין רק בשביל זה. אנחנו לא נגיע, לא יהיה לך רוב.
- משה ועקנין:** יש לנו 14 בקואליציה, מה קשור אליכם? נו, אז יופי.
- מאיה כץ:** תזמנו את עצמכם, ותצביעו בעד. עד שיגיע מישהו, זה לא ייקח 5 דק', זה ייקח 20 דק'. נו, בסדר, 20 דק'. אתה משלם לי שוב את הבייביסיטר היום? אני הייתי בטוחה שהם הולכים להרמת כוסית, שהישיבה מסתיימת לפני שעה. אני לא מבינה מה קורה עם הרמת הכוסית הזאת.
- יריב פישר:** בסדר, הלאה, נעביר את זה לישיבה הבאה.
- מאיה כץ:** יאללה, תסיימו את הישיבה, חברים.
- יריב פישר:** בואו נמשיך לסעיף הבא. אם נצליח, סבבה.
- יהודה בן עזרא:** ראש העיר.
- יריב פישר:** כן.
- יהודה בן עזרא:** אי אפשר לתת למוסך 100,000 ₪, ולסגור עניין?
- מאיה כץ:** אבל אפשר היה לתת לפחות תשובה שהיא כן עניינית, שאנחנו אגב סתם נכיר את זה, כן? שנבין מה-
- יריב פישר:** את יודעת שלא עונים פה על מקרה ספציפי פה.
- מאיה כץ:** מה?
- יריב פישר:** לא עונים על מקרה של הסגת שומה ספציפית בארנונה, בישיבת

- מועצה. מעולם לא עשינו את זה, גם לא נעשה את זה.
מאיה כץ: אפשר גם לתת תשובה. אנחנו הצבענו איתכם, אבל אפשר היה לתת תשובה-
יריב פישר: קיבלו תשובה. ויש פה חברי מועצה שגם ניסו לעזור באירוע הזה. באמת, כן, הלאה. אז בואי נעבור-
גב' רינה זאבי: רגע, הם יצאו-
יהודה בן עזרא: נושא הבא. יש עוד נושאים?
גב' רינה זאבי: כן, אבל צריכים להצביע עליהם גם כן.
מאיה כץ: זהו, די. הצבענו, קדימה, פה אחד. זהו, נגמרה הישיבה.
יריב פישר: לא הצבענו, יש עוד סעיפים.

11. המלצות הועדה להעסקה נוספת

- גב' רינה זאבי:** המלצות הוועדה-
מאיה כץ: אתה רוצה שנשיר פה אוגה בוגה?
יריב פישר: לא, רגע. יש המלצות להעסקה נוספת. בואו נעבור, ונחזור לזה. כן. לא, יש לך עוד 2 סעיפים, רגע.
גב' רינה זאבי: יש לנו את ההמלצות לוועדה להעסקה נוספת. מי בעד?
מאיה כץ: הנה, אוקי. תמרחו עוד דקה. אם מישהו לא ייצא לדבר איתם, ולהגיד-

12. סלילת רחובות

- גב' רינה זאבי:** את רוצה שאני אתחיל להקריא גם סלילת רחובות?
מאיה כץ: לא, נו, אל תעשו-
גב' רינה זאבי: אז יאללה, מי בעד סלילת רחובות?
מאיה כץ: הם יצאו, אבל מישהו צריך להסביר על מה מדובר.

טוב, זה פה אחד, והם אינם.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
תקריאי את המספרים. 121, 122.	<u>מאיה כץ:</u>
רגע. סלילת רחובות צריך להצביע.	<u>עו"ד ענת ב. קרן:</u>
הצבענו, ענת, הצבענו.	<u>מאיה כץ:</u>
הצבענו, אמרנו בעד.	<u>איתי צור:</u>
אפשר להצביע עוד פעם.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
הצבענו על הכל. די, אל תמרח את הישיבה.	<u>מאיה כץ:</u>
אני לא מורח כלום.	<u>יריב פישר:</u>
מספיק, הצבענו על הכל.	<u>מאיה כץ:</u>
רגע. דרור ביקש 2 דק'.	<u>יריב פישר:</u>
אני יכולה דקה נאום?	<u>דנה אורן ינאי:</u>
תשמע, יש מקרה חמור בנוף ים, שהתנים חוגגים שם בזה. אין מה לעשות. לא, בבית פרטי. הם כנראה התבייתו על איזה בית. אני לא זוכרת עכשיו את הכתובת שלו. אבל אני הצעתי להם לפנות אליכם, ולבקש אולי הגבהה נקודתית לגדר.	<u>מאיה כץ:</u>
טוב, אנחנו מעלים את זה בפעם הבאה. זה יורד מסדר היום, יורד מסדר היום.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
תודה רבה.	<u>יריב פישר:</u>
להתראות, חברים. שתהיה לכולם שנה טובה.	<u>מאיה כץ:</u>
שנה טובה.	<u>יריב פישר:</u>